

รายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนเมษายน 2569
สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรประจำกรุงปักกิ่ง

1. มูลค่าการค้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่รับผิดชอบ

ตารางเปรียบเทียบการนำเข้าสินค้าเกษตรจากไทยของประเทศจีนเดือนมกราคม - มีนาคม 2568 และ 2569

พิกัด	สินค้า	ม.ค. - มี.ค. 2568		ม.ค. - มี.ค. 2569		Δปริมาณ	Δมูลค่า
		ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (USD)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (USD)	(%)	(%)
0207	สินค้าไก่	28,981	116,800,573	12,951	52,647,577	-55%	-55%
03	สินค้าประมง	15,786	86,979,896	14,773	93,317,296	-6%	7%
0301	ปลามีชีวิต	120	1,217,513	111	1,067,512	-8%	-12%
0303	ปลาแช่แข็ง	5,460	9,627,976	2,991	4,946,151	-45%	-49%
0306	กุ้งสดแช่เย็นและแช่แข็ง Crustacean	6,310	63,749,895	7,162	74,833,335	14%	17%
1604	ปลาแปรรูป	1,546	8,961,101	1,864	10,230,509	21%	14%
1605	กุ้ง ปลาหมึกแปรรูป Crustacean	220	2,849,132	108	1,465,306	-51%	-49%
07141020	มันสำปะหลังแห้ง	936,650	181,014,358	307,125	68,620,717	-67%	-62%
11081400	แป้งมันสำปะหลัง	515,181	208,613,264	377,087	168,548,925	-27%	-19%
08	ผลไม้	305,872	549,062,278	402,812	895,160,369	32%	63%
08011200	มะพร้าวอ่อน	37,250	40,691,158	121,549	69,812,268	226%	72%
08045020	มะม่วงสดมะม่วงอบแห้ง	11	64,553	108	212,407	882%	229%
08045030	มังคุดสดหรือ/และอบแห้ง	25	103,232	9,175	32,567,815	36600%	31448%
08106000	ทุเรียนสด	26,148	145,822,089	102,881	529,027,981	293%	263%
08109030	ลำไยสด	198,255	233,089,445	127,054	162,667,425	-36%	-30%
08134010	ลำไยอบแห้งและเนื้อลำไย	19,075	35,569,387	17,802	28,230,888	-7%	-21%
1006	ข้าวสาร	117,305	77,433,307	74,004	46,087,521	-37%	-40%
40	ยางพารา	813,220	1,588,361,454	823,905	1,473,681,519	1%	-7%
4001	น้ำยางธรรมชาติ	293,005	583,723,915	290,956	529,351,417	-1%	-9%
40011000	น้ำยาง	72,816	114,336,290	67,563	91,177,392	-7%	-20%
40012100	ยางแผ่นรมควัน	37,697	91,812,216	52,893	114,407,276	40%	25%
40012200	ยางTSNR	179,339	371,336,800	170,125	322,947,299	-5%	-13%
40028000	ยางผสม	443,730	899,340,377	449,755	834,603,209	1%	-7%

แหล่งที่มาของข้อมูล: สำนักงานศุลกากรจีน

ตารางเปรียบเทียบการนำเข้าสินค้าเกษตรจากไทยของประเทศไทย
เดือนมีนาคม 2568 และ 2569

พิกัด	สินค้า	มี.ค. 2568		มี.ค. 2569		Δ	Δ
		ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (USD)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (USD)	ปริมาณ (%)	มูลค่า (%)
0207	สินค้าไก่	10,421	42,150,498	4,203	17,123,869	-60%	-59%
03	สินค้าประมง	5,769	33,008,786	4,963	33,701,994	-14%	2%
0301	ปลามีชีวิต	46	521,963	35	417,767	-24%	-20%
0303	ปลาแช่แข็ง	1,634	2,835,046	994	1,729,567	-39%	-39%
0306	กุ้งสดแช่เย็นและ แช่แข็ง Crustacean	2,352	24,207,313	2,660	28,130,322	13%	16%
1604	ปลาแปรรูป	372	2901210	909	4989327	144%	72%
1605	กุ้ง หมึกแปรรูป Crustacean	49	680,552	31	462,867	-37%	-32%
07141020	มันสำปะหลังแห้ง	543,391	104,969,295	199,701	44,612,753	-63%	-57%
11081400	แป้งมันสำปะหลัง	209,214	82,699,451	148,723	68,820,468	-29%	-17%
08	ผลไม้	69,124	145,833,633	97,488	187,318,018	41%	28%
08011200	มะพร้าวอ่อน	20,361	20,911,793	49,480	28,763,352	143%	38%
08045020	มะม่วงสดหรือ/ และอบแห้ง	6	28,733	80	118,961	1233%	314%
08045030	มังคุดสดหรือ/ และอบแห้ง	23	70,406	846	3,614,336	3578%	5034%
08106000	ทุเรียนสด	11,839	66,652,155	18,332	98,094,731	55%	47%
08109030	ลำไยสด	24,996	30,817,758	14,343	20,294,173	-43%	-34%
08134010	ลำไยและเนื้อลำไย อบแห้ง	4,349	6,716,361	3,349	5,199,684	-23%	-23%
1006	ข้าวสาร	47,923	26,847,331	31,739	17,468,951	-34%	-35%
40	ยางพารา	325,556	636,632,156	336,813	608,821,118	3%	-4%
4001	น้ำยางธรรมชาติ	142,858	282,629,733	119,791	215,945,194	-16%	-24%
40011000	น้ำยาง	34,875	54,441,756	36,135	49,206,398	4%	-10%
40012100	ยางแผ่นรมควัน	12,657	30,831,473	17,345	38,319,583	37%	24%
40012200	ยางTSNR	93,461	193,530,630	66,133	128,127,389	-29%	-34%
40028000	ยางผสม	155,538	317,280,326	183,329	346,656,376	18%	9%

แหล่งที่มาของข้อมูล: สำนักงานศุลกากรจีน

2. สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้ม

● ข้าว

- สถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน รายงานปริมาณการนำเข้าข้าวของจีนเดือนมีนาคม 2569 อยู่ที่ 392,021 ตัน ปริมาณเพิ่มขึ้นจากเดือนมีนาคมปีที่ผ่านมา 157,007 ตัน (ปริมาณนำเข้าข้าวเดือนมีนาคม 2568 อยู่ที่ 235,014 ตัน) คิดเป็นร้อยละ 67

- ประเทศหลักที่จีนนำเข้าข้าวและมีปริมาณการนำเข้าในเดือนมีนาคม 2569 สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) เวียดนาม 109,477 ตัน 2) พม่า 12,490 ตัน 3) ปากีสถาน 3,987 ตัน

- ในเดือนมีนาคม 2569 จีนนำเข้าข้าว (พิกัด 1006) จากไทยทั้งหมด อยู่ที่ 31,739 ตัน มูลค่า 17,468,951 ดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณลดลงจากเดือนมีนาคมของปีที่ผ่านมา ร้อยละ 34 มูลค่าลดลงร้อยละ 35

● ยางพารา

- สถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน รายงานปริมาณการนำเข้ายางพาราทั้งหมดของจีนเดือนมีนาคม 2569 อยู่ที่ 825,924 ตัน มูลค่า 1,527,813,671 ดอลลาร์สหรัฐ ประเทศหลักที่จีนนำเข้ายางพารา (พิกัด 40) และมีปริมาณการนำเข้าสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ไทย 336,813 ตัน 2) เวียดนาม 79,471 ตัน 3) รัสเซีย 69,575 ตัน

- ในเดือนมีนาคม 2569 จีนนำเข้ายางพาราธรรมชาติ (พิกัด 4001) จากไทยทั้งหมด 119,791 ตัน มูลค่า 215,945,194 ดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณลดลงจากเดือนมีนาคมของปีที่ผ่านมา ร้อยละ 16 มูลค่าลดลงร้อยละ 24

- ในเดือนมีนาคม 2569 จีนนำเข้ายางผสมจากไทย (พิกัด 40028000) ปริมาณ 183,329 ตัน มูลค่า 346,656,376 ดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนมีนาคมของปีที่ผ่านมา ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 18 มูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 9

● มันสำปะหลัง

- สถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน รายงานปริมาณการนำเข้ามันสำปะหลังแห่งของจีนเดือนมีนาคม 2569 อยู่ที่ 412,185 ตัน เมื่อเทียบกับเดือนมีนาคมปีที่ผ่านมา 732,844 ตัน ปริมาณลดลงร้อยละ 44

- ประเทศหลักที่จีนนำเข้ามันสำปะหลังแห่ง และมีปริมาณการนำเข้าในเดือนมีนาคม 2569 สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ไทย 199,701 ตัน 2) เวียดนาม 145,293 ตัน 3) กัมพูชา 62,930 ตัน

- ในเดือนมีนาคม 2569 จีนนำเข้ามันสำปะหลังแห่งจากไทย (พิกัด 07141020) ทั้งหมด 199,701 ตัน มูลค่า 44,612,753 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนมีนาคมของปีที่ผ่านมา ปริมาณ 543,391 ตัน มูลค่า 104,969,295 ดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณลดลงร้อยละ 63 และมีมูลค่าลดลงร้อยละ 57

● สัตว์ปีก

- สถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน รายงานปริมาณการนำเข้าเนื้อสัตว์ปีก (พิกัด 0207) ของจีน เดือนมีนาคม 2569 อยู่ที่ 61,253 ตัน เมื่อเทียบกับเดือนมีนาคมปีที่ผ่านมา 76,283 ตัน ลดลงร้อยละ 20 และจีนส่งออกเนื้อสัตว์ปีกในเดือนมีนาคม 2569 ปริมาณ 76,949 ตัน เมื่อเทียบกับเดือนมีนาคมปีที่ผ่านมา 54,623 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 41 โดยส่งออกไปยังฮ่องกงเป็นส่วนใหญ่

- ประเทศหลักที่จีนนำเข้าเนื้อสัตว์ปีก และมีปริมาณการนำเข้าในเดือนมีนาคม 2569 สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) บราซิล 46,623 ตัน 2) รัสเซีย 8,769 ตัน 3) ไทย 4,203 ตัน

- ในเดือนมีนาคม 2569 จีนนำเข้าเนื้อสัตว์ปีกจากไทยทั้งหมด 4,203 ตัน มูลค่า 17,123,869 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนมีนาคมของปีที่ผ่านมา มีปริมาณการนำเข้า 10,421 ตัน มูลค่า 42,150,498 ดอลลาร์สหรัฐ มูลค่าลดลงร้อยละ 59 และมีปริมาณลดลงร้อยละ 60

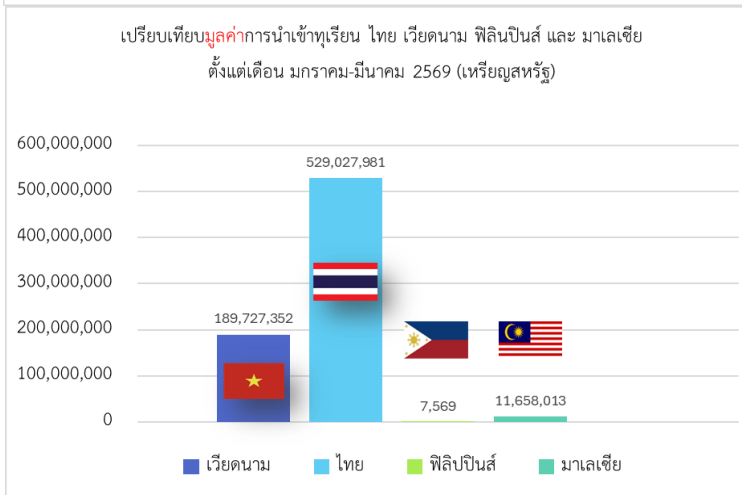
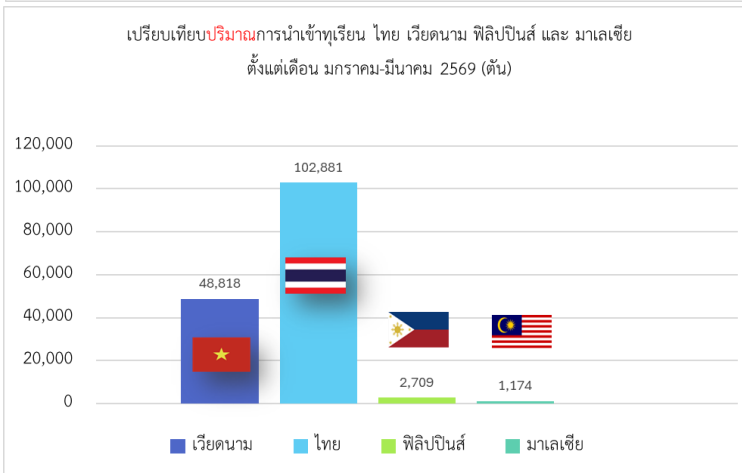
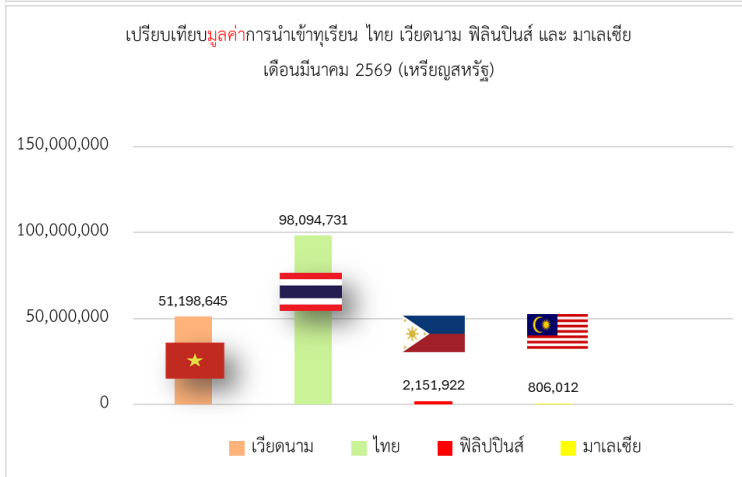
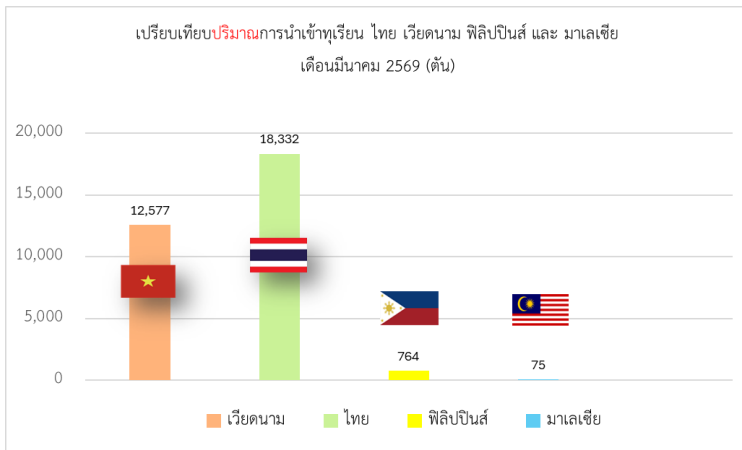
● ผลไม้

- สถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน พบว่า จีนมีการนำเข้าผลไม้ทั้งหมดในเดือนมีนาคม 2569 จำนวน 676,550 ตัน มูลค่า 820,041,751 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนมีนาคมของปีที่ผ่านมา มีปริมาณการนำเข้า 693,392 ตัน มูลค่า 896,070,458 ดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณลดลงร้อยละ 2 และมูลค่าลดลงร้อยละ 9 โดยประเทศหลักที่จีนนำเข้าผลไม้ และมีปริมาณการนำเข้าในเดือนมีนาคม 2569 สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) เวียดนาม 215,476 ตัน 2) ไทย 97,488 ตัน 3) จีนี 76,647 ตัน

- ในเดือนมีนาคม 2569 จีนนำเข้าทุเรียนสดจากไทย ทั้งหมด 18,332 ตัน มูลค่า 98,094,731 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนมีนาคมของปีที่ผ่านมา ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 55 และมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 47

- ในเดือนมีนาคม 2569 จีนนำเข้าลำไยสดจากไทย ทั้งหมด 14,343 ตัน มูลค่า 20,294,173 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนมีนาคมของปีที่ผ่านมา ปริมาณลดลงร้อยละ 43 และมูลค่าลดลงร้อยละ 34

- ในเดือนมีนาคม 2569 จีนนำเข้ามะพร้าวจากไทย ทั้งหมด 49,480 ตัน มูลค่า 28,763,352 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนมีนาคมของปีที่ผ่านมา ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 143 และมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 38

3. ประเด็นปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าสินค้าเกษตรของไทยและแนวทางการแก้ไขปัญหาสินค้าเกษตรของไทย

ในเดือนเมษายน การส่งออกสินค้าเกษตรของไทยไปยังจีนเผชิญทั้งโอกาสและข้อจำกัดหลายประการ โดยเฉพาะในช่วงฤดูการผลิตผลไม้ เช่น ทุเรียน มังคุด และลำไย ที่มีปริมาณออกสู่ตลาดจำนวนมาก ทำให้เกิดแรงกดดันด้านราคาและการแข่งขันที่สูงขึ้น ปัญหาสำคัญ ได้แก่ ความล่าช้าในการขนส่งบริเวณด่านชายแดน การตรวจสอบด้านสุขอนามัยและศัตรูพืชที่เข้มงวดของจีน ตลอดจนต้นทุนโลจิสติกส์ที่ยังอยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ การแข่งขันจากประเทศคู่แข่ง เช่น เวียดนาม ซึ่งมีความได้เปรียบด้านระยะทางและต้นทุนยังเป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อส่วนแบ่งตลาดของไทย

ในด้านปัจจัยแวดล้อม ยังพบว่าความผันผวนของสภาพอากาศส่งผลกระทบต่อคุณภาพและปริมาณผลผลิต ขณะที่พฤติกรรมผู้บริโภคจีนเริ่มให้ความสำคัญกับคุณภาพ ความปลอดภัย และมาตรฐานสินค้าเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้สินค้าเกษตรไทยจำเป็นต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการดังกล่าว

แนวทางการแก้ไขควรมุ่งเน้นการยกระดับมาตรฐานการผลิตและการคัดบรรจุให้เป็นไปตามข้อกำหนดของจีนอย่างเคร่งครัด การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การใช้ระบบขนส่งทางรางและห่วงโซ่ความเย็น (cold chain) รวมถึงการกระจายตลาดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า เช่น การแปรรูปและการสร้างแบรนด์ และส่งเสริมการตลาดเชิงรุกในแพลตฟอร์มออนไลน์ของจีน เพื่อรักษาและขยายส่วนแบ่งตลาดสินค้าเกษตรไทยในระยะยาว

4. สถานการณ์ด้านการเกษตรที่สำคัญของประเทศที่รับผิดชอบ

● ไทยส่งทุเรียน 33 ตันถึงเฉิงตูผ่านรถไฟควบคุมอุณหภูมิ เปิดเส้นทางขนส่งใหม่จีน-ลาว-ไทย

ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน ณ นครเฉิงตู รายงานว่า เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2569 ที่ท่าเรือแหลมฉบัง ประเทศไทย ขบวนรถไฟขนส่งสินค้าแบบควบคุมอุณหภูมิ (cold-chain) จีน-ลาว-ไทย ซึ่งบรรทุกทุเรียนสดจากประเทศไทย ได้ออกเดินทางมุ่งหน้าสู่จีน โดยจะผ่านด่านโมฮาน มณฑลยูนนาน ก่อนเข้าสู่ท่าเรือรถไฟนานาชาติเฉิงตู (Chengdu International Railway Port) นับเป็นการเปิดเส้นทางขนส่งผลไม้ไทยแบบ “รถไฟตลอดสาย (rail-only)” และเป็นช่องทางใหม่สำหรับการขนส่งผลไม้สดข้ามพรมแดนระหว่างจีน – ลาว – ไทย”

หน่วยงานบริหารเขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีท่าเรือรถไฟนานาชาติเฉิงตู ระบุว่า ก่อนหน้านี้การขนส่งทุเรียนไทยต้องใช้รถบรรทุกขนส่งจากไทยไปยังนครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว ก่อนเปลี่ยนเป็นรถไฟผ่านเส้นทางรถไฟจีน – ลาวเข้าสู่นครเฉิงตู แต่เส้นทางใหม่จากท่าเรือแหลมฉบังช่วยลดขั้นตอนโลจิสติกส์ โดยเริ่มต้นการขนส่ง “ทางราง” ตั้งแต่ประเทศไทยและเชื่อมต่อไปยังแหล่งผลิตทุเรียนหลักในภาคตะวันออกได้โดยตรง

ทุเรียนสดจะถูกขนส่งจากสวนไปยังท่าเรือแหลมฉบังภายในเวลาเพียงประมาณ 5 ชั่วโมง ก่อนเข้าสู่ระบบขนส่งทางรถไฟแบบต่อเนื่อง โดยใช้ตู้คอนเทนเนอร์เดี่ยวตลอดเส้นทาง (ไม่เปิดตู้ระหว่างทาง) และควบคุมอุณหภูมิที่ประมาณ 13 องศาเซลเซียสอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาความสดใหม่ของทุเรียนให้ใกล้เคียงกับสภาพจากต้นมากที่สุด

สำหรับเที่ยวขบวนพิเศษนี้ มีการขนส่งทุเรียนไทยจำนวน 2 ตู้ รวม 33 ตัน คิดเป็นมูลค่ากว่า 1 ล้านบาท (1.4 แสนดอลลาร์สหรัฐ) หลังจากถึงท่าเรือรถไฟนานาชาติเฉิงตูแล้ว สินค้าจะถูกกระจายผ่านศูนย์กระจายผลไม้เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ทุเรียน) และเครือข่ายขนส่งหลายรูปแบบ ไปยังตลาดค้าส่งในเมืองสำคัญ เช่น นครเฉิงตู นครฉงชิ่ง นครซีอาน เมืองเจียงซิง นครกว่างโจว และกรุงปักกิ่ง ช่วยย่นระยะเวลาจากการขนส่งถึงมือผู้บริโภค ทำให้สามารถจำหน่ายทุเรียนสดได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

นับตั้งแต่ศูนย์กระจายสินค้าดังกล่าวเปิดดำเนินการเมื่อเดือนพฤษภาคมปีที่ผ่านมา มูลค่าการนำเข้าผลไม้จากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ผ่านท่าเรือรถไฟนานาชาติเฉิงตู ได้ทะลุ 260 ล้านบาท (36.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ซึ่งช่วยเพิ่มความหลากหลายของสินค้าในตลาดจีน และทำให้ผู้บริโภคในภูมิภาคตะวันตกสามารถเข้าถึงผลไม้สดนำเข้าในราคาที่เหมาะสมมากขึ้น

ทั้งนี้ เพื่อรองรับการขนส่งแบบควบคุมอุณหภูมิข้ามพรมแดนให้มีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง บริษัทลงทุนและพัฒนาท่าเรือรถไฟนานาชาติเฉิงตู ได้ประสานความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ ในห่วงโซ่อุตสาหกรรม โดยเน้นพัฒนามาตรฐานตู้คอนเทนเนอร์ห้องเย็น ระบบซ่อมบำรุง และการเชื่อมต่อระบบขนส่งตลอดเส้นทาง เพื่อให้การขนส่งเป็นไปอย่างราบรื่น มีเสถียรภาพ และสามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่องในระยะยาว

สำหรับประเทศไทย

การยกระดับประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์และความสามารถในการแข่งขันของผลไม้ไทยในตลาดจีน โดยเฉพาะทุเรียนซึ่งเป็นสินค้าส่งออกหลักที่แข่งขันกันด้วย “ความเร็ว” และ “ความสด” เส้นทางนี้ช่วยลดขั้นตอนจากเดิมที่ต้องขนส่งทางถนนไปเวียงจันทน์ แล้วจึงเปลี่ยนเป็นรถไฟมาเป็นเริ่มต้นขนส่งทางรางตั้งแต่ท่าเรือแหลมฉบัง ทำให้การขนส่งมีความต่อเนื่องมากขึ้น แม้ในทางเทคนิคอาจยังมีการเปลี่ยนระบบที่ด่านชายแดน แต่ในเชิงห่วงโซ่ความเย็นถือว่าใช้ตู้เดียวและควบคุมอุณหภูมิได้ตลอดทาง สิ่งนี้ช่วยลดความเสี่ยงที่สินค้าเสียหาย ลดการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว และเพิ่มโอกาสที่ทุเรียนไทยจะเข้าสู่ตลาดด้วยคุณภาพสูงกว่าเดิม เมื่อสินค้าไปถึงมือผู้บริโภคเร็วขึ้น ไทยก็มีแต้มต่อเหนือคู่แข่งจากประเทศอื่น ทั้งในด้านราคา คุณภาพ และความเชื่อมั่นจากผู้นำเข้า

การขยายการเข้าถึงตลาดภายในจีนจากพื้นที่ชายฝั่งสู่เมืองหลักในภาคตะวันตกและตอนในของประเทศจีน เดิมผลไม้ไทยจำนวนมากอาศัยเส้นทางทะเลหรือถนนเป็นหลัก ซึ่งเหมาะกับบางพื้นที่ แต่ยังมีข้อจำกัดด้านเวลาและต้นทุนในการกระจายต่อไปยังเมืองห่างไกล การที่ขบวนนี้วิ่งตรงเข้าสู่ท่าเรือรถไฟฟานานาชาติเฉิงตู และเชื่อมต่อไปยังนครฉงชิ่ง นครซีอาน เมืองเจียงซิง นครกว่างโจว และกรุงปักกิ่ง สะท้อนว่าไทยไม่ได้เพียง “ขายทุเรียนล็อตหนึ่ง” แต่กำลังอาศัยโอกาสสร้างเครือข่ายกระจายสินค้าสู่ตลาดจีนที่กว้างขึ้น และลึกขึ้น โดยเฉพาะภูมิภาคตะวันตกของจีนซึ่งมีประชากรมหาศาลและกำลังซื้อเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง หากเส้นทางนี้กลายเป็นระบบปกติ ไทยจะสามารถบริหารการส่งออกได้แม่นยำขึ้น วางแผนฤดูกาลขายได้ดีขึ้นและอาจต่อยอดไปสู่ผลไม้ชนิดอื่น เช่น มังคุด ลำไย มะพร้าว หรือสินค้าเกษตรสดที่ต้องรักษาอุณหภูมิ

จุดเริ่มต้นของห่วงโซ่อุปทานเกษตรมูลค่าสูงที่เชื่อมอาเซียนกับจีนผ่านระบบราง ซึ่งมีนัยสำคัญมากกว่าการขนส่งทุเรียนเพียงครั้งเดียว เพราะหากไทยสามารถใช้โอกาสนี้พัฒนามาตรฐานบรรจุภัณฑ์ ห้องเย็น จุตรวบรวมสินค้า การตรวจปล่อยศุลกากร และระบบติดตามสินค้าให้สอดคล้องกับการขนส่งทางรางระหว่างประเทศ ไทยจะยกระดับจากการเป็นเพียงผู้ส่งออกวัตถุดิบ ไปสู่การเป็นศูนย์กลางรวบรวมและกระจายสินค้าเกษตรคุณภาพสูงของภูมิภาคได้ด้วย อีกทั้งยังช่วยดึงดูดการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน cold-chain ภายในประเทศ ตั้งแต่สวน ลัง ศูนย์คัดแยก ไปจนถึงท่าเรือและรางเชื่อมต่อ ดังนั้น โอกาสที่แท้จริงของไทยไม่ใช่แค่ขายได้เร็วขึ้น แต่คือการใช้เส้นทางนี้เป็นแรงส่งในการปรับโครงสร้างการส่งออกผลไม้ไทยทั้งระบบ ให้มีมูลค่าสูงขึ้น ยืดหยุ่นขึ้น และผูกติดกับตลาดจีนในระยะยาวอย่างมีอำนาจต่อรองมากขึ้น

● มณฑลยูนนานยึดตำแหน่งมณฑลที่นำเข้าทุเรียนมากที่สุดของจีนตั้งแต่ 2 เดือนแรกของปี 2569

ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน ณ นครคุนหมิง รายงานว่า ในช่วง 2 เดือนแรกของปี 2569 มณฑลยูนนานมีมูลค่าการนำเข้าทุเรียน (ทั้งทุเรียนไทยและทุเรียนเวียดนาม) รวมกว่า 2,050 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 351.6 โดยมูลค่าการนำเข้าสูงเป็นอันดับหนึ่งของจีน

ทั้งนี้ มณฑลยูนนานเป็นมณฑลที่มีด่านจำเพาะเพื่อการนำเข้าผลไม้มากที่สุดภายในจีน รวม 11 ด้าน ครอบคลุมทั้งทางอากาศ ทางถนน ทางราง และทางน้ำ (แม่น้ำโขง) ประกอบด้วย

- ด้านทางอากาศ (ขนส่งโดยตรง) ได้แก่ ด้านท่าอากาศยานนานาชาติฉางชุนนครคุนหมิง
- ด้านทางบกบริเวณชายแดนจีน-เวียดนาม (ขนส่งผ่านประเทศที่สาม) ได้แก่ ด้านเหอโข่ว และด้านเทียนเป่า
- ด้านทางบกบริเวณชายแดนจีน-เมียนมา (ขนส่งผ่านประเทศที่สาม) ได้แก่ ด้านต้าหลี่ ด้านจางเฟิง ด้านหวานติง และด้านโหวเฉียว
- ด้านทางบกบริเวณชายแดนจีน-สปป.ลาว (ขนส่งผ่านประเทศที่สาม) ได้แก่ ด้านโม้อาน ด้านรถไฟโม่ฮาน และด้านเหมิงคัง
- ด้านทางน้ำ (ขนส่งโดยตรง) ได้แก่ ด้านท่าเรือกวนเหล่ย์ (เชื่อมกับด้านท่าเรือเซียงแสนผ่านแม่น้ำโขง)

ปัจจุบัน ไทยและเวียดนามเป็นต้นทางหลักในการนำเข้าสินค้าทุเรียนของมณฑลยูนนาน โดย สปป.ลาว เป็นประเทศล่าสุดที่จีนอนุญาตให้ส่งออกทุเรียนเข้าจีนได้ โดยคาดว่าจะเริ่มส่งออกเข้าจีนอย่างเป็นทางการในปี 2569 ส่งผลให้ปัจจุบันประเทศเพื่อนบ้านของมณฑลยูนนานเกือบทุกประเทศ (ยกเว้นเมียนมา) ได้รับการอนุญาตส่งออกทุเรียนมาจีนแล้ว

ประเด็นที่น่าจับตามองคือ ด้านเทียนเป่าเป็นด่านจำเพาะเพื่อการนำเข้าผลไม้ซึ่งมีความโดดเด่นด้วยปริมาณการนำเข้าที่เติบโตอย่างก้าวกระโดดในปี 2568 ต่อเนื่องมาจนถึงปี 2569 ที่ช่วง 2 เดือนแรกของปี 2569 ด้านเทียนเป่ามีการนำเข้าผลไม้จากประเทศอาเซียนกว่า 14,000 ตัน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 405.2 ในจำนวนนี้ เป็นการนำเข้าทุเรียนสูงถึงกว่า 10,000 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 363.8

● ราคาทุเรียนเวียดนามดิ่งลงร้อยละ 50 ภายในหนึ่งสัปดาห์! ปัญหาคอขวดด้านการตรวจสอบซ้ำเติมภาวะตลาดซบเซา

ในช่วงที่ผ่านมา ราคาทุเรียนในจังหวัดด่งท้าป (Dong Thap) ประเทศเวียดนาม ได้ปรับตัวลดลงอย่างรุนแรงถึงร้อยละ 50 ภายในระยะเวลาเพียงหนึ่งสัปดาห์ ก่อให้เกิดความผันผวนในตลาด โดยเกษตรกรบางส่วนมีความต้องการที่จะชะลอการเก็บผลผลิตเพื่อรอราคาปรับตัวสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงลักษณะของทุเรียนที่มีช่วงสุกแก่พร้อมเก็บเกี่ยวในระยะเวลาจำกัด และมีอายุการเก็บรักษาค่อนข้างสั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงยังคงแนะนำให้เกษตรกรเร่งดำเนินการเก็บเกี่ยวโดยเร็ว เพื่อหลีกเลี่ยงการที่คุณภาพของผลผลิตลดลง ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายมากยิ่งขึ้น

จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องพบว่า ภายในช่วง 7 วันที่ผ่านมา ราคาทุเรียนหมอนทองเกรด A ในจังหวัดด่งท้าป ปรับลดลงจากประมาณ 170,000 ดองเวียดนามต่อกิโลกรัม เหลือเพียงประมาณ 65,000 ดองเวียดนามต่อกิโลกรัม (คิดเป็นประมาณ 17 หยวนต่อกิโลกรัม) ขณะที่ทุเรียนสายพันธุ์ Ri6 เกรด A ปรับลดลงจาก 95,000 ดองเวียดนามต่อกิโลกรัม เหลือประมาณ 60,000 ดองเวียดนามต่อกิโลกรัม (ประมาณ 15 หยวนต่อกิโลกรัม) เกษตรกรรายหนึ่งในพื้นที่ได้แสดงความกังวลว่า การปรับตัวลดลงของราคาที่รวดเร็วเกินไป ทำให้สวนทุเรียนจำนวนมากประสบปัญหาด้านความอยู่รอด และตกอยู่ในสถานการณ์ลำบากในการตัดสินใจว่าจะ “ขายหรือไม่ขาย” โดยเกษตรกรบางส่วนต้องการที่จะชะลอการขายเพื่อรอให้ราคาปรับตัวสูงขึ้น แต่ด้วยข้อจำกัดด้านระยะเวลาเก็บเกี่ยว หากปล่อยทิ้งไว้นานเกินไปจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลผลิต และท้ายที่สุดอาจทำให้ขาดทุนอย่างรุนแรง

ผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมระบุว่า ในช่วงระยะหลัง สินค้าเกษตรหลายชนิดต่างประสบภาวะตลาดที่ไม่เอื้ออำนวย อีกทั้งการปลูกทุเรียนนอกฤดูมีต้นทุนการผลิตสูงกว่าการปลูกในฤดูกาลปกติ และสวนที่มีผลผลิตต่ำส่วนใหญ่กำลังเผชิญภาวะขาดทุน สำหรับเกษตรกรในสถานการณ์ปัจจุบัน สิ่งสำคัญเร่งด่วนที่สุดคือการเร่งระบายผลผลิตออกสู่ตลาดเพื่อให้เกิดกระแสเงินสดหมุนเวียน

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการรับซื้อทุเรียนยังให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันห้องปฏิบัติการตรวจสอบคุณภาพหลายแห่งในพื้นที่กำลังเผชิญภาระงานเกินขีดความสามารถ ส่งผลให้ระยะเวลาการตรวจสอบยาวนานขึ้น ผู้ค้าจึงมีความกังวลว่าทุเรียนที่ต้องรอการตรวจสอบเป็นเวลานานอาจเกิดการเสื่อมสภาพ ส่งผลให้ความต้องการรับซื้อปรับลดลงอย่างชัดเจน และกระบวนการรับซื้อเป็นไปอย่างล่าช้า ซึ่งปัจจัยดังกล่าวนับเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ราคาทุเรียนปรับตัวลดลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ เลขาธิการสมาคมผักและผลไม้เวียดนาม นายดั่ง ฟุก เหงียน (Đặng Phúc Nguyễn) ระบุว่า ในช่วงเดือนมีนาคมถึงมิถุนายนของทุกปี เป็นช่วงฤดูเก็บเกี่ยวทุเรียนของประเทศไทย โดยในปีนี้อัตราผลผลิตทุเรียนของไทยจะอยู่ที่ประมาณ 1.78 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 16 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยผลผลิตจากภาคตะวันออกมีสัดส่วนเกือบร้อยละ 60 ปริมาณผลผลิตจำนวนมากของไทยที่เข้าสู่ตลาดในช่วงเวลาเดียวกับฤดูกาลของเวียดนาม ส่งผลให้เกิดภาวะอุปทานล้นตลาด และทำให้ราคาปรับตัวลดลงอย่างรวดเร็ว

ประธานสมาคมทุเรียนจังหวัดด่งท้าป นายหวอ เติน เหล่ย (Võ Tấn Lợi) เปิดเผยว่า ปัจจุบันทุเรียนของเวียดนามกำลังทยอยเข้าสู่ช่วงฤดูกาลหลักที่มีผลผลิตออกสู่ตลาดพร้อมกันจำนวนมาก ส่งผลให้ราคาภาวรวมอยู่ในระดับต่ำ และในระยะสั้นคาดว่าจะยังไม่สามารถปรับตัวเพิ่มขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ ยังได้เน้นย้ำว่า สวนทุเรียนจำเป็นต้องดำเนินการเพาะปลูกและบริหารจัดการตามมาตรฐานอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะในบริบทที่ตลาดส่งออกมีมาตรฐานที่เข้มงวดมากยิ่งขึ้น การรักษาคุณภาพผลผลิตให้เป็นไปตามเกณฑ์ข้อกำหนดจึงถือเป็นปัจจัยหลักของความสามารถในการแข่งขัน

ตามข้อมูลจากสำนักงานเกษตรและพัฒนาชนบทจังหวัดด่งท้าป ระบุว่า ตั้งแต่ต้นปี 2569 เป็นต้นมา ปัญหาการตัดทุเรียนอ่อนออกจำหน่ายได้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ เกษตรกรส่วนใหญ่ตระหนักดีว่าทุเรียนที่ยังไม่สุกจะมีลักษณะเนื้อแข็ง รสขม และมีคุณภาพต่ำ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของแบรนด์แหล่งผลิตทุเรียนด่งท้าป ในระยะต่อไป หน่วยงานดังกล่าวมีแผนที่จะบูรณาการความร่วมมือกับสหกรณ์ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างการกำกับดูแลตลอดห่วงโซ่ ตั้งแต่การบริหารจัดการรหัสแหล่งปลูก ไปจนถึงกระบวนการคัดบรรจุและส่งออก พร้อมทั้งดำเนินมาตรการตรวจสอบและลงโทษอย่างเข้มงวดต่อการรับซื้อทุเรียนอ่อน เพื่อให้มั่นใจว่าร้อยละ 80 ของผลผลิตทุเรียนเพื่อการส่งออกของพื้นที่จะมีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานสูงสุดอย่างต่อเนื่อง

● Douyin อีคอมเมิร์ซ “ปราบเข้ม” ความไม่เป็นระเบียบในการขายทุเรียน สับประรด และผลไม้ผ่านไลฟ์ ผู้ฝ่าฝืนเสี่ยงถูกปิดบัญชีและนำออกจากแพลตฟอร์ม

ปัญหาความไม่เป็นระเบียบในการจำหน่ายผลไม้ผ่านไลฟ์สดเกิดขึ้นบ่อยครั้ง โดยเฉพาะการโฆษณาเกินจริงและการจัดส่งสินค้าไม่ตรงตามที่ระบุ ซึ่งพบเห็นได้อย่างต่อเนื่อง เมื่อเร็วๆ นี้ ศูนย์ความปลอดภัยและความน่าเชื่อถือของธุรกิจอีคอมเมิร์ซ Douyin 抖音 (TikTok จีน) ได้ออกประกาศว่า จากการตรวจสอบของแพลตฟอร์ม พบว่า ผู้ประกอบการบางรายในการจำหน่ายทุเรียน แซ่ในโตรเจนเหลว สับประรด และผลไม้ชนิดอื่น มีพฤติกรรมที่เนื้อหาการโฆษณาไม่สอดคล้องกับสินค้าที่จัดส่งจริง โดยปัญหาที่พบได้แก่ ขนาดและน้ำหนักไม่ตรงตามที่ระบุ สายพันธุ์และมาตรฐานสินค้าไม่ตรงกัน รวมถึงการจำหน่ายผลไม้คุณภาพต่ำพฤติกรรมดังกล่าวไม่เพียงแต่ละเมิดสิทธิอันชอบธรรมของผู้บริโภคเท่านั้น แต่ยังรบกวนระเบียบการดำเนินธุรกิจตามปกติของอุตสาหกรรมและส่งผลกระทบต่อพัฒนาตลาดอย่างมีเสถียรภาพ

ทั้งนี้ มีรายงานว่า Douyin อีคอมเมิร์ซจะดำเนินมาตรการตามข้อกำหนด “ผู้ค้า-การโฆษณาเท็จ” และระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยจะใช้มาตรการลงโทษหลายประการต่อผู้ค้าและอินฟลูเอนเซอร์ (Key Opinion Leader: KOL) ที่กระทำผิด ได้แก่ การนำสินค้าออกจากแพลตฟอร์ม การปิดบัญชี การระงับการดำเนินกิจการร้านค้า การนำออกจากระบบแพลตฟอร์ม การอายัดเงินค่าสินค้าและค่าคอมมิชชั่น ตลอดจนการเพิกถอนสิทธิในการดำเนินธุรกิจอีคอมเมิร์ซ

ประกาศดังกล่าวยังได้เปิดเผยกรณีตัวอย่างการกระทำผิด 3 ประเภท เพื่อเป็นอุทาหรณ์แก่ผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ดังนี้

กรณีที่ 1: การโฆษณาเท็จเกี่ยวกับขนาดและมาตรฐานสินค้า

ผู้ค้าบางรายระบุว่าสินค้าเป็น “บลูเบอร์รี่ขนาด 100 กรัม” แต่สินค้าที่จัดส่งจริงมีน้ำหนักเพียง 80 กรัม หรือระบุขนาดผลว่า “เส้นผ่านศูนย์กลาง 20 มม. ขึ้นไป” แต่สินค้าที่ได้รับจริงไม่เป็นไปตามมาตรฐาน รวมถึงการแสดงบรรจุภัณฑ์และปริมาณสุทธิที่สูงกว่าสินค้าจริงอย่างชัดเจน

กรณีที่ 2: การโฆษณาเท็จเกี่ยวกับสภาพสินค้า

มีการจำหน่ายทุเรียนแช่ไนโตรเจนเหลว แต่กลับแสดงภาพเนื้อทุเรียนสด หรือแสดงระดับความสุกที่ไม่ตรงกับสินค้าจริงโดยไม่ได้แจ้งล่วงหน้า อันเป็นการทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดและตัดสินใจสั่งซื้อ นอกจากนี้ ยังพบว่าบางร้านแสดงผลไม้ที่มีขนาดสม่ำเสมอ แต่สินค้าจริงกลับมีขนาดไม่เท่ากันและแตกต่างกันอย่างมาก

กรณีที่ 3: คุณภาพสินค้าไม่เป็นไปตามมาตรฐาน

เนื่องจากการควบคุมในขั้นตอนการเก็บเกี่ยว การเก็บรักษา และการขนส่งไม่เหมาะสม ทำให้เมื่อผู้บริโภคได้รับสินค้าแล้วพบปัญหาเช่น เชื้อรา ผลไม้สุกเกินไป เนื้อนิ่มเละ หรือเน่าเสีย ตัวอย่างเช่น ทุเรียนแช่ไนโตรเจนเหลวบางส่วนใช้เนื้อที่มีความสุกมากเกินไป ส่งผลให้คุณภาพเสื่อมลงในที่สุด

เพื่อชี้แนะให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างเป็นไปตามระเบียบ แพลตฟอร์มยังได้เสนอขอแนะนำด้านการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างชัดเจน ได้แก่ การระบุข้อมูลคุณลักษณะของสินค้าอย่างตรงตามความเป็นจริง การนำเสนอและโฆษณาสินค้าให้สอดคล้องกับสภาพสินค้าจริง การคัดเลือกแหล่งวัตถุดิบต้นทางอย่างเข้มงวด ตลอดจนการบริหารจัดการคลังสินค้าและกระบวนการขนส่งแบบห่วงโซ่ความเย็นให้เป็นไปตามมาตรฐาน สำหรับสินค้าที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเร่งสุก จำเป็นต้องระบุข้อมูลดังกล่าวอย่างชัดเจนในหน้ารายละเอียดสินค้าและในห้องไลฟ์สดในตำแหน่งที่มองเห็นได้เด่นชัด เพื่อให้สามารถลดข้อพิพาทกับผู้บริโภคให้เหลือน้อยที่สุด

ทั้งนี้ Douyin อีคอมเมิร์ซระบุว่า ในระยะต่อไปจะยังคงเพิ่มความเข้มงวดในการกำกับดูแลแพลตฟอร์มอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งเสริมสร้างการสื่อสารและความร่วมมือกับผู้ประกอบการและผู้มีอิทธิพลทางออนไลน์ (อินฟลูเอนเซอร์) เพื่อให้กฎระเบียบของแพลตฟอร์มได้รับการถ่ายทอดอย่างชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในกรณีที่ผู้บริโภคประสบปัญหาการโฆษณาอันเป็นเท็จหรือปัญหาคุณภาพของผลไม้ สามารถดำเนินการร้องเรียนหรือแจ้งข้อมูลผ่านช่องทางของแพลตฟอร์มได้

● บทวิเคราะห์ AI + การเกษตร 10 แนวทางการประยุกต์ใช้เกษตรอัจฉริยะในทางปฏิบัติ

ภาคการเกษตรเป็นหนึ่งในสาขาที่การประยุกต์ใช้ AI มีคุณค่าทางสังคมสูงที่สุด ประเทศจีน ในฐานะประเทศเกษตรกรรมขนาดใหญ่ กำลังขับเคลื่อนการเปลี่ยนผ่านจากเกษตรกรรมแบบดั้งเดิมสู่ เกษตรอัจฉริยะด้วยเทคโนโลยี AI ในปี 2569 ตั้งแต่การจัดการในแปลงเกษตรไปจนถึงการจำหน่ายสินค้าเกษตร AI กำลังเปลี่ยนแปลงรูปแบบการผลิตทางการเกษตรอย่างรอบด้าน บทความนี้วิเคราะห์ถึง 10 สถานการณ์ การประยุกต์ใช้ AI ในภาคการเกษตร

1) การระบุโรคและแมลงศัตรูพืชอัจฉริยะ: ทำให้เกษตรกรไม่ต้องพึ่งประสบการณ์อีกต่อไป

ปัญหาหลัก: การระบุโรคและแมลงศัตรูพืชแบบดั้งเดิมต้องอาศัยประสบการณ์ของเกษตรกร ซึ่งมีความแม่นยำต่ำและอาจทำให้การป้องกันล่าช้า

AI สามารถช่วยได้โดย:

- ความแม่นยำในการระบุ: มากกว่าร้อยละ 95
- ความเร็วในการระบุ: ระดับวินาที
- ครอบคลุมชนิดโรคและแมลง: มากกว่า 500 ชนิด

กรณีตัวอย่าง

แอป “慧植农当家 (Huizhinong Dangjia)” เป็นระบบระบุโรคและแมลงศัตรูพืช ของพืชผลโดยใช้เทคโนโลยี Deep Learning เกษตรกรเพียงถ่ายภาพก็สามารถทราบชนิดของโรค/แมลง พร้อมคำแนะนำในการป้องกัน ปัจจุบันให้บริการเกษตรกรมากกว่า 1 ล้านราย

2) เกษตรแม่นยำสูง: ทำให้การใช้ปัจจัยการผลิต “พอดีและเหมาะสม”

สถานการณ์การใช้งาน

- การตรวจวัดดิน: วิเคราะห์ความชื้น ธาตุอาหาร และค่าความเป็นกรด-ด่างแบบเรียลไทม์
- การให้น้ำอัจฉริยะ: ให้น้ำอัตโนมัติตามสภาพดินและสภาพอากาศ
- การให้ปุ๋ยแบบแปรผัน: ให้ปุ๋ยตามความต้องการ ลดการสูญเสีย

ผลลัพธ์

- ประหยัดน้ำ: 30% - 50%
- ลดการใช้ปุ๋ย: 20% - 30%
- เพิ่มผลผลิต: 10% - 20%

3) หุ่นยนต์การเกษตร: แก้ปัญหา “ใครจะมาทำเกษตร”

ทิศทางการใช้งาน

- หุ่นยนต์เก็บเกี่ยว: ระบุผลสุกและเก็บเกี่ยวอย่างแม่นยำ
- โดรนเพื่อการเกษตร: ฉีดพ่นสารอัตโนมัติ
- หุ่นยนต์ไถพรวน: ไถดินและหว่านเมล็ดอัตโนมัติ

ข้อมูลตลาด

- มูลค่าตลาดหุ่นยนต์การเกษตร: คาดว่าในปี 2569 จะสูงถึง 20,000 ล้านบาท (ประมาณ 200,000 ล้านบาท)
- จำนวนโดรนเกษตร: มากกว่า 200,000 ลำ

4) การเลี้ยงสัตว์อัจฉริยะ: จาก “เลี้ยงให้มาก” สู่ “เลี้ยงให้มีคุณภาพ”

สถานการณ์การใช้งาน

- การควบคุมสภาพแวดล้อม: ปรับอุณหภูมิ ความชื้น และก๊าซแอมโมเนียอัตโนมัติ
- การติดตามพฤติกรรม: แจ้งเตือนพฤติกรรมผิดปกติ ตรวจพบโรคได้รวดเร็ว
- การให้อาหารแม่นยำ: กำหนดสูตรอาหารตามน้ำหนักและสายพันธุ์

กรณีตัวอย่าง

ฟาร์มสุกรอัจฉริยะ “网易味央 (NetEase Weiyang)” ใช้ AI ในการเลี้ยงสัตว์ตลอดกระบวนการ ระบบสามารถตรวจสอบสุขภาพสุกรแบบเรียลไทม์ แม้แต่อาการไอหรือเป็นหวัดก็สามารถตรวจพบได้โดย “แพทย์ AI”

5) การจัดการคุณภาพสินค้าเกษตร: ทำให้สินค้าดี “ขายได้ราคาดี”

เทคโนโลยีที่ใช้

- การจัดการภายนอก: แยกตามขนาด สี และตำหนิ
- การตรวจคุณภาพภายใน: ตรวจค่าความหวาน ความเป็นกรด และความชื้นแบบไม่ทำลาย

- ระบบตรวจสอบย้อนกลับ: ติดตามข้อมูลการผลิตตลอดห่วงโซ่

ผลลัพธ์

- ประสิทธิภาพการจัดเกรดเพิ่มขึ้น 10 เท่า
- ความแม่นยำมากกว่า 95%
- สิ้นค้าคุณภาพสูงสามารถเพิ่มราคาได้ 20% - 50%

6) พยากรณ์อากาศและการเตือนภัย: จาก “ฟังฟ้าฝน” สู่ “รู้ฟ้าและวางแผน”

ความสามารถ

- พยากรณ์อากาศแม่นยำ (ล่วงหน้า 15 วัน)
- การเตือนภัย (น้ำท่วม ภัยแล้ง โรคและแมลง)
- คำแนะนำด้านการเกษตร (ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการปลูกและเก็บเกี่ยว)

7) โมเดล AI ขนาดใหญ่ด้านการเกษตร: “ผู้ช่วยอัจฉริยะ” ของเกษตรกร

การประยุกต์ใหม่

ในช่วงปี 2568 - 2569 โมเดล AI เฉพาะด้านการเกษตรเริ่มนำมาใช้จริง ได้แก่:

- การตอบคำถามด้านการเกษตร
- การให้คำปรึกษาการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์
- การตีความนโยบายเกษตร
- การวิเคราะห์ตลาดสินค้าเกษตร

กรณีตัวอย่าง

ผู้ช่วย AI ด้านการเกษตรของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การเกษตรแห่งประเทศไทยจีนรวบรวมฐานข้อมูลความรู้ขนาดใหญ่ ให้บริการคำปรึกษาแก่เกษตรกรตลอด 24 ชั่วโมง

8) การตลาดสินค้าเกษตรอัจฉริยะ: ทำให้ “ของดีขายได้”

สถานการณ์การใช้งาน

- การขายผ่านไลฟ์สด: ใช้ AI เป็นผู้บรรยายสินค้า
- การตั้งราคาอัจฉริยะ: กำหนดราคาตามอุปสงค์และอุปทาน
- การคาดการณ์ความต้องการ: คาดการณ์แนวโน้มยอดขายเพื่อวางแผนการผลิต

9) การเงินการเกษตร: ทำให้การเข้าถึงสินเชื่อ “ไม่ใช่เรื่องยาก”

ทิศทางการใช้งาน

- การประเมินเครดิต: ใช้ข้อมูลดาวเทียมและข้อมูลเครื่องจักรเกษตร
- การเคลมประกัน: AI ประเมินความเสียหายและจ่ายค่าสินไหมอย่างรวดเร็ว
- การคาดการณ์ตลาดล่วงหน้า: วิเคราะห์แนวโน้มราคาเพื่อช่วยตัดสินใจ

10) ขนบดิจิทัล: AI ขับเคลื่อนการพัฒนาชนบท

การประยุกต์แบบบูรณาการ

- การบริหารจัดการหมู่บ้านอัจฉริยะ
- บริการอีคอมเมิร์ซในชนบท
- การแบ่งปันทรัพยากรการศึกษา
- การแพทย์ทางไกล

ความท้าทายและโอกาส

ความท้าทาย

- โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลในชนบทยังไม่เพียงพอ
- การยอมรับเทคโนโลยีของเกษตรกรยังต้องพัฒนา
- การสะสมข้อมูลด้านการเกษตรยังไม่เพียงพอ

แนวโน้มการพัฒนา

- โมเดล AI ด้านการเกษตรจะถูกใช้อย่างแพร่หลายมากขึ้น
- ต้นทุนโดรนและหุ่นยนต์จะลดลงอย่างต่อเนื่อง
- การสนับสนุนจากภาครัฐจะเพิ่มขึ้น

บทสรุป

AI กำลังทำให้ภาคการเกษตรซึ่งเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่เก่าแก่ที่สุด กลับมามีชีวิตชีวาอีกครั้ง จาก “การพึ่งพาธรรมชาติ” สู่ “การวางแผนบนพื้นฐานข้อมูล” และจาก “แรงงานคน” สู่ “เครื่องจักรอัจฉริยะ” ยุคของเกษตรอัจฉริยะได้มาถึงแล้ว

● “ท่าเรือกวนเหล่ย” มณฑลยูนนาน หนุนนำเข้าผลไม้อาเซียน ดันลำไยไทยรุกตลาดจีน

ท่าเรือกวนเหล่ยในมณฑลยูนนานของจีนกำลังกลายเป็นประตูสำคัญด้านการนำเข้าผลไม้จากอาเซียน โดยเฉพาะจากประเทศไทย หลังปริมาณการนำเข้าผลไม้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในช่วงที่ผ่านมา สะท้อนถึงความต้องการบริโภคที่ขยายตัวต่อเนื่องของตลาดจีน หนึ่งในสินค้าที่โดดเด่น คือ “ลำไยสดจากไทย” ซึ่งสามารถผ่านกระบวนการตรวจปล่อยสินค้าได้อย่างรวดเร็วภายใต้ระบบอำนวยความสะดวกทางการค้า ทำให้ผลไม้ยังคงความสดใหม่ถึงมือผู้บริโภคในเวลาสั้นลง ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตรไทยในตลาดจีนได้อย่างชัดเจน

การพัฒนาระบบโลจิสติกส์และพิธีการศุลกากรที่มีประสิทธิภาพของท่าเรือกวนเหล่ย ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้ปริมาณนำเข้าผลไม้เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเส้นทางขนส่งทางน้ำผ่านแม่น้ำโขง ซึ่งช่วยลดต้นทุนและระยะเวลาในการขนส่ง ผู้เชี่ยวชาญด้านการค้าการเกษตรมองว่า แนวโน้มดังกล่าวเป็นสัญญาณบวกต่อผู้ส่งออกไทย โดยเฉพาะเกษตรกรและผู้ประกอบการลำไย ที่สามารถใช้โอกาสนี้ในการขยายตลาดสู่จีนตอนใต้ได้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังจำเป็นต้องรักษามาตรฐานคุณภาพสินค้า และปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขอนามัยพืชอย่างเคร่งครัด เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับตลาดปลายทาง ในระยะยาว การเติบโตของท่าเรือกวนเหล่ยในฐานะศูนย์กลางนำเข้าผลไม้ คาดว่าจะช่วยเสริมสร้างความเชื่อมโยงทางการค้าระหว่างจีนกับประเทศอาเซียนให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น และเปิดโอกาสใหม่ให้กับภาคการเกษตรของไทยในการเข้าสู่ตลาดขนาดใหญ่ของจีนอย่างยั่งยืน ตามรายงานของศุลกากรสิบสองปันนา เมื่อเร็วๆ นี้ เรือบรรทุกสินค้าที่ขนส่ง “ลำไยสด” จำนวน 10 ตู้คอนเทนเนอร์ ได้ออกเดินทางจากท่าเรือเชียงแสน ประเทศไทย และมาถึงท่าเรือกวนเหล่ย มณฑลยูนนาน ลำไยสดดังกล่าวมีปริมาณรวมกว่า 240 ตัน ถูกขนส่งในระบบห่วงโซ่ความเย็น (Cold Chain) เพื่อรักษาคุณภาพสินค้า โดยหลังจากถึงท่าเรือได้รับการตรวจปล่อยอย่างรวดเร็วภายใต้การกำกับดูแลของศุลกากรสิบสองปันนา ช่วยลดระยะเวลาและเพิ่มประสิทธิภาพในการนำเข้าสินค้าเกษตรสด หลังผ่านพิธีการศุลกากร ลำไยทั้งหมดถูกกระจายไปยังตลาดสำคัญในหลายพื้นที่ของจีน รองรับความต้องการบริโภคที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การขนส่งลำไยสดล็อตนี้สะท้อนให้เห็นถึงความพร้อมของระบบโลจิสติกส์ระหว่างไทย-จีน ทั้งในด้านการขนส่งทางน้ำ การควบคุมคุณภาพสินค้า และการอำนวยความสะดวกทางการค้า ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการผลักดันการส่งออกผลไม้ไทยให้เติบโตอย่างต่อเนื่องในตลาดจีน

● ทูเรียนแซ่แซ็งอินโดนีเซียรุกตลาดจีน หลังเปิดเส้นทางจัดซื้อโดยตรง ลดต้นทุนโลจิสติกส์

เมื่อเร็วๆ นี้ บริษัทซัพพลายเชนจากมณฑลเจียงซูของจีนได้ประกาศความสำเร็จในการเปิด “ช่องทางจัดซื้อทูเรียนแซ่แซ็งจากแหล่งผลิตอินโดนีเซียโดยตรง” อย่างเป็นทางการ พร้อมปิดดีลคำสั่งซื้อ ชุดแรกมูลค่า 35 ล้านดอลลาร์ ซึ่งนับเป็นก้าวสำคัญของห่วงโซ่อุปทานทูเรียนแซ่แซ็งนำเข้าจากอินโดนีเซีย การเปิดช่องทางทูเรียนแซ่แซ็งอินโดนีเซียครั้งนี้ ถือเป็น การเปิดดำเนินการครั้งแรกของบริษัท โดยล็อตแรกมีมูลค่าการจัดซื้อ 20 ล้านดอลลาร์ ซึ่งจะช่วยเติมเต็มช่องว่างของความต้องการทูเรียนแซ่แซ็งอินโดนีเซียคุณภาพสูงในตลาดภายในประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถจัดหาสินค้าจากแหล่งผลิตโดยตรงที่มีความมั่นคง คุณภาพสูง และมีความคุ้มค่า สำหรับซูเปอร์มาร์เก็ตทั่วประเทศ ธุรกิจร้านอาหารแบบแฟรนไชส์ ผู้ประกอบการเบเกอรี่ แพลตฟอร์มอีคอมเมิร์ซ ตลอดจนผู้ค้าส่งในทุกระดับ ความเคลื่อนไหวดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงเวลาสำคัญ ที่นโยบายการค้าทูเรียนระหว่างจีน-อินโดนีเซียมีความคืบหน้าอย่างมีนัยสำคัญ โดยเมื่อเดือนพฤษภาคม 2568 สำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน และสำนักงานกักกันโรคแห่งชาติอินโดนีเซีย ได้ลงนามในพิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดการกักกันโรคสำหรับการส่งออกทูเรียนแซ่แซ็งจากอินโดนีเซียไปยังจีน เพื่อเปิดทางให้สามารถส่งออกทูเรียนแซ่แซ็งอินโดนีเซียไปยังประเทศจีนได้โดยตรง

ต่อมาในเดือนธันวาคม 2568 อินโดนีเซียได้ส่งออกทุเรียนแช่แข็งล็อตแรกปริมาณ 48 ตัน จากท่าเรือตันจุงปรืออก (Tanjung Priok) กรุงจาการ์ตา มูลค่ากว่า 21.56 ล้านบาท นับเป็นการเปิดเส้นทางขนส่งทางเรือตรงสู่จีนอย่างเป็นทางการ และในเดือนมกราคม 2569 เนื้อทุเรียนแช่แข็งและเนื้อทุเรียนบดแช่แข็งล็อตแรก จำนวน 23 ตัน ได้เดินทางถึงท่าเรือชินโจว เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ส่งผลให้เส้นทางขนส่งจากแหล่งผลิตอินโดนีเซียสู่ตลาดจีนทางทะเลได้รับการเชื่อมต่ออย่างสมบูรณ์ในด้านศักยภาพการผลิต อินโดนีเซียถือเป็นหนึ่งในประเทศผู้ผลิตทุเรียนรายใหญ่ของโลก โดยมีสายพันธุ์ที่หลากหลาย เช่น Bawor, Super Tembaga และ Namlung ซึ่งได้รับการยอมรับด้านคุณภาพจากข้อมูลล่าสุดระบุว่า ช่วงเดือนมกราคม - พฤศจิกายน 2568 อินโดนีเซียส่งออกผลิตภัณฑ์ทุเรียนรวมกว่า 10,162 ตัน ไปยังหลายประเทศ อาทิ ไทย มาเลเซีย และเยอรมนี ขณะที่สมาคมผู้ปลูกทุเรียนอินโดนีเซีย คาดการณ์ว่า อินโดนีเซียมีโอกาสครองส่วนแบ่งตลาดในจีนราว 5 - 10% และอาจสร้างมูลค่าส่งออกได้ถึง 6.4 - 12.8 ล้านล้านรูเปียห์ต่อปี

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียยังได้ร่วมมือกับภาคเอกชนจีน พัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลสำหรับอุตสาหกรรมทุเรียน ครอบคลุมตั้งแต่การเพาะปลูก ระบบตรวจสอบย้อนกลับ ไปจนถึงการค้าข้ามพรมแดน โดยตั้งเป้าให้มีการใช้งานในระดับ 90% ภายในเวลา 3 ปี ในมิติด้านต้นทุนโลจิสติกส์ การเปิดเส้นทางขนส่งตรงช่วยลดต้นทุนอย่างมีนัยสำคัญ จากเดิมที่ต้องขนส่งผ่านประเทศที่สาม เช่น ไทย ซึ่งมีต้นทุนราว 18,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อ 1 ตู้คอนเทนเนอร์ ปัจจุบันลดลงเหลือประมาณ 10,000 - 11,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อ 1 ตู้คอนเทนเนอร์ หรือประหยัดได้ราว 8,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อตู้คอนเทนเนอร์ ส่งผลให้ความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของทุเรียนอินโดนีเซียเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ความสำเร็จในการเปิดช่องทางจัดซื้อทุเรียนแช่แข็งอินโดนีเซียโดยตรงในครั้งนี้ ไม่เพียงสะท้อนถึงก้าวสำคัญของบริษัทในห่วงโซ่อุปทานผลไม้นำเข้าจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แต่ยังช่วยให้ผู้บริโภคภายในประเทศสามารถเข้าถึงทุเรียนคุณภาพสูงในราคาที่เหมาะสมและมีเสถียรภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้ง เมื่อพิจารณาจากแนวโน้มการปรับปรุงนโยบายการค้าระหว่างจีนและอินโดนีเซียอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทางเรือที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น คาดว่าในอนาคตจะมีทุเรียนอินโดนีเซียคุณภาพสูงเข้าสู่ตลาดจีนในปริมาณที่มากขึ้น ด้วยความรวดเร็วและต้นทุนที่ต่ำลง อันจะช่วยเพิ่มความหลากหลายของสินค้าผลไม้ในประเทศ

● “ทุเรียนปีนัง” มาเลเซีย เปิดฤดูกาลก่อนกำหนด ชิงชิงหวะรุกตลาดจีน

ตลาดทุเรียนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้คึกคักตั้งแต่ต้นฤดูกาลทุเรียน เมื่อ “ทุเรียนปีนัง” ของมาเลเซียเริ่มเข้าสู่ฤดูกาลเร็วกว่าปกติ อันเนื่องมาจากสภาพอากาศร้อนแห้งต่อเนื่อง ส่งผลให้ผลผลิตชุดแรกเตรียมเก็บเกี่ยวได้ตั้งแต่ช่วงกลางเดือนเมษายนนี้ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่เพียงเปิดโอกาสให้ทุเรียนมาเลเซียสามารถช่วงชิงส่วนแบ่งตลาดในช่วงเวลาทองได้ก่อนคู่แข่งเท่านั้น แต่ยังอาศัยความได้เปรียบด้านช่วงเวลาการออกสู่ตลาด ความหลากหลายของสายพันธุ์ และศักยภาพด้านราคา ส่งผลให้ขีดความสามารถในการแข่งขันของทุเรียนมาเลเซียในฤดูกาลใหม่เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้งยังสร้างโอกาสใหม่ในการวางกลยุทธ์ให้แก่ผู้นำเข้า ผู้จัดจำหน่าย และผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานภายในประเทศจีน

โดยปกติ ฤดูกาลทุเรียนของมาเลเซียจะอยู่ในช่วงเดือนมิถุนายนถึงสิงหาคม แต่ในปีนี้ สภาพอากาศที่ร้อนและแห้งต่อเนื่องในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา ช่วยเร่งการออกดอกและติดผลของต้นทุเรียนให้เร็วขึ้น นาย Tan Chee Keat เกษตรกรในพื้นที่เปิดเผยว่า ประมาณ 20% ของต้นทุเรียนในสวนให้ผลผลิตเร็วกว่าปกติ และหลังจากล็อตแรกในช่วงกลางเดือนเมษายน ผลผลิตจะทยอยออกสู่ตลาดต่อเนื่องตั้งแต่ปลายเมษายนไปจนถึงกลางเดือนสิงหาคม ส่งผลให้ฤดูกาลยาวนานขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับแหล่งผลิตทุเรียนในรัฐปีนัง การที่ฤดูกาลเริ่มเร็วกว่าปกติถือเป็นข้อได้เปรียบสำคัญ เนื่องจากสามารถหลีกเลี่ยงช่วงเวลาที่ทุเรียนจากประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกสู่ตลาดพร้อมกันจำนวนมาก ปัจจุบันทุเรียนจากภาคตะวันออกของประเทศไทยแม้จะเริ่มออกสู่ตลาดตั้งแต่เดือนมีนาคม แต่ในช่วงกลางเดือนเมษายนยังถือเป็นช่วงเริ่มต้นของฤดูกาล ขณะที่ทุเรียนจากเวียดนามจะเข้าสู่ช่วงที่มีปริมาณมากในเดือนพฤษภาคม ดังนั้น ทุเรียนจากปีนังที่เข้าสู่ตลาดก่อนจึงสามารถเติมเต็มช่องว่างของตลาด และใช้จุดเด่นด้าน “ความสดก่อนใคร” เพื่อสร้างความได้เปรียบในช่องทางจำหน่าย ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของเกษตรกรในพื้นที่ที่ระบุว่า “การแข่งขันลดลง และโอกาสทางการค้าจะดีขึ้น”

อย่างไรก็ตาม การที่ฤดูกาลเริ่มเร็วขึ้นยังส่งผลให้การบริหารจัดการสวนต้องมีความเข้มข้นมากยิ่งขึ้น สภาพอากาศที่ร้อนและแห้งแม้จะช่วยเร่งการสุกของผลผลิต แต่ก็ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำ และเพิ่มความเสี่ยงที่ต้นทุเรียนจะเกิดภาวะเครียดจากความร้อน ซึ่งอาจกระทบต่อคุณภาพของผลผลิต เพื่อรับมือกับสถานการณ์ดังกล่าว เกษตรกรในพื้นที่จึงได้ปรับใช้ระบบการจัดการแบบละเอียด โดยมีการให้น้ำต้นทุเรียนทุกต้นวันละสองครั้งในช่วงเช้าและเย็น พร้อมทั้งติดตามสภาพใบของต้นไม้แบบเรียลไทม์เพื่อประเมินความต้องการน้ำ และป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายจากภาวะขาดน้ำ ขณะเดียวกัน

เกษตรกรยังต้องเฝ้าระวังความเสี่ยงจากสภาพอากาศในระยะถัดไป โดยเฉพาะหากเกิดฝนตกหนัก อาจส่งผลให้ดอกและผลอ่อนร่วงหล่นได้ หากสภาพอากาศยังคงมีเสถียรภาพ คาดว่าฤดูกาลทุเรียนของปีนี้จะมีระยะเวลาปลูกที่ยาวนานกว่าปกติ และเมื่อเข้าสู่ช่วงกลางเดือนพฤษภาคมที่ผลผลิตออกสู่ตลาดในปริมาณมาก ราคาจะมีแนวโน้มเข้าสู่ระดับที่สามารถแข่งขันได้มากยิ่งขึ้น อีกหนึ่งจุดแข็งสำคัญของทุเรียนปีนี้คือ “ความหลากหลายของสายพันธุ์” ซึ่งแตกต่างจากแหล่งผลิตอื่นในมาเลเซียที่นิยมปลูกทุเรียนสายพันธุ์เดียวในขนาดใหญ่ โดยสวนทุเรียนในปีนี้มีการปลูกแบบผสมผสานหลายสายพันธุ์ เช่น พันธุ์ “หงเซีย” (Red Prawn) “หูลู่” “ชิงผี้” “604” และ “คูนอวี” ซึ่งแต่ละสายพันธุ์มีเอกลักษณ์ด้านรสชาติแตกต่างกัน เช่น พันธุ์หงเซียมีเนื้อสีส้มแดง เนียนนุ่ม และมีรสหวานผสมกลิ่นหอมคล้ายไวน์อ่อนๆ พันธุ์หูลู่มีรสหวานจัด เนื้อเหนียวหนึบ และมีลักษณะใกล้เคียงกับพันธุ์หมอนทอง/มูซังคิง ขณะที่พันธุ์ชิงผี้มีรสชาติขมปนหวาน เป็นที่นิยมในกลุ่มผู้บริโภคเฉพาะทาง ช่วยตอบโจทย์ตลาดได้หลากหลาย ตั้งแต่ตลาดพรีเมียม ซูเปอร์มาร์เก็ต ไปจนถึงตลาดค้าส่งและอีคอมเมิร์ซ

สถานการณ์การค้าทุเรียนระหว่างจีนและมาเลเซียในปัจจุบัน การที่ฤดูกาลทุเรียนปีนี้ เริ่มเร็วขึ้นในครั้งนี้ ถือว่าเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่เหมาะสมอย่างยิ่ง ปัจจุบันทุเรียนจากมาเลเซียกว่าร้อยละ 70 ถูกส่งออกไปยังประเทศจีน และด้วยการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของระบบโลจิสติกส์ทางอากาศ ห่วงโซ่ความเย็น และกระบวนการศุลกากรข้ามพรมแดน ทำให้สามารถขนส่งทุเรียนสดจากสวนในมาเลเซียถึงผู้บริโภคในประเทศจีนได้ภายในระยะเวลาเพียง 36 ชั่วโมง รูปแบบการขนส่งแบบ “ผลไม้สดทางอากาศโดยตรง” ได้พัฒนาอย่างสมบูรณ์แล้ว เดิมทีผู้บริโภคในประเทศจีนต้องรอจนถึงเดือนมิถุนายนจึงจะสามารถบริโภคทุเรียนสดจากปีนี้ได้ แต่ในปีนี้สามารถเริ่มบริโภคได้ตั้งแต่ช่วงกลางเดือนเมษายน ซึ่งไม่เพียงช่วยยกระดับประสบการณ์ของผู้บริโภค แต่ยังช่วยให้ผู้นำเข้าสามารถเริ่มต้นฤดูกาลจำหน่ายได้เร็วขึ้น และขยายระยะเวลาการสร้างรายได้ให้ยาวนานขึ้น ผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมมองว่า การที่ฤดูกาลทุเรียนปีนี้มาเร็วในปีนี้ ถือเป็นโอกาสสำคัญสำหรับผู้นำเข้า ผู้ค้าช่องทางจำหน่าย และผู้ประกอบการซัพพลายเชนในการวางแผนล่วงหน้า ทั้งการลือกลงแหล่งสินค้า การทำตลาดเชิงพรีเมียม และการบริหารสินค้าหลายระดับราคา

จากมุมมองของอุตสาหกรรม การที่ฤดูกาลทุเรียนปีนี้เริ่มเร็วขึ้นในครั้งนี้ นับเป็นโอกาสสำคัญสำหรับผู้ประกอบการในประเทศจีน สำหรับผู้นำเข้า สามารถเร่งเจรจากับสวนทุเรียนคุณภาพในปีนี้เพื่อสำรองแหล่งสินค้าล็อตแรก และใช้จุดเด่นด้าน “ความสดก่อนใคร” ในการเจาะตลาดระดับพรีเมียม พร้อมทั้งวางแผนจัดหาสินค้าในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงมิถุนายนที่มีความคุ้มค่า เพื่อสร้างโครงสร้างสินค้าที่มีหลายระดับราคา สำหรับผู้ประกอบการค้าปลีก สามารถวางแผนล่วงหน้าในการนำเสนอสินค้าทุเรียนสายพันธุ์พิเศษจากปีนี้เพื่อสร้างความแตกต่างของร้านค้า และดึงดูดผู้บริโภคที่ชื่นชอบทุเรียน ขณะที่ในส่วนของห่วงโซ่อุปทาน ฤดูกาลที่ยาวนานขึ้นหมายถึงความต่อเนื่องของปริมาณสินค้า ซึ่งช่วยลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาแหล่งผลิตเพียงแห่งเดียว

แนวโน้มของตลาดทุเรียนยังคงขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านสภาพอากาศเป็นสำคัญ โดยปริมาณฝนในพื้นที่ปีนี้และอัตราการผลิตของต้นทุเรียนยังคงต้องติดตามอย่างใกล้ชิด แต่จากปัจจัยพื้นฐานในปัจจุบัน ทุเรียนปีนี้มีแนวโน้มได้เปรียบใน 4 ด้านหลัก ได้แก่ การออกสู่ตลาดก่อนเวลา ความหลากหลายของสายพันธุ์ ศักยภาพด้านราคา และระบบโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ จึงคาดว่าผลการดำเนินงานของตลาดในฤดูกาลนี้จะมีแนวโน้มที่ดีท่ามกลางการแข่งขันในตลาดทุเรียนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น ผู้ที่สามารถช่วงชิงโอกาสด้านเวลา และสร้างความแตกต่างของสินค้าได้ จะเป็นผู้ที่ครองความได้เปรียบในตลาด การมาถึงก่อนกำหนดของฤดูกาลทุเรียนปีนี้ในครั้งนี้อาจถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสร้างความคึกคักให้กับตลาดทุเรียนในปี 2569 และสะท้อนถึงศักยภาพที่เพิ่มขึ้นของทุเรียนมาเลเซียในตลาดจีนอย่างชัดเจน สำหรับผู้ประกอบการ การติดตามจังหวะของแหล่งผลิตและการเชื่อมโยงแหล่งสินค้าอย่างแม่นยำ จะเป็นกุญแจสำคัญในการคว้าโอกาสจากแนวโน้มตลาดทุเรียนในฤดูกาลใหม่นี้ และสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันต่อไป

● **ทุเรียนจำนวนมากขนส่งเข้าสู่ประเทศจีน รถไฟจีน-ลาว “สายด่วนล้านช้าง-แม่โขง” เพิ่มความถี่ 6 ขบวนต่อวัน พร้อมตู้คอนเทนเนอร์ควบคุมความเย็นกว่า 4,000 ตู้**

ปัจจุบันเป็นช่วงฤดูเก็บเกี่ยวทุเรียนจากประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น ไทยและมาเลเซีย ซึ่งมีทุเรียนออกสู่ตลาดเป็นจำนวนมาก รถไฟจีน-ลาวจึงเข้าสู่ช่วงฤดูการขนส่งผลไม้ที่คึกคักที่สุด ตามรายงานของ “CCTV Finance” ระบุว่าเมื่อเร็วๆ นี้ ขบวนรถไฟจีน-ลาว “สายด่วนล้านช้าง-แม่โขง” บรรทุกทุเรียนจากประเทศไทยเต็มขบวน ได้เดินทางถึงนครคุนหมิง มณฑลยูนนาน ตรงตามกำหนดเวลา หลังจากใช้เวลาเดินทาง 26 ชั่วโมง ทุเรียนล็อตดังกล่าวส่วนหนึ่งถูกจัดส่งเพื่อจำหน่ายในตลาดท้องถิ่นของยูนนาน ส่วนที่เหลือจะถูกกระจายต่อผ่านระบบขนส่งผสมผสานระหว่างทางรถไฟและทางถนน

โดยสามารถจัดส่งถึงนครกว่างโจว นครเซี่ยงไฮ้ นครเสิ่นหยาง และเมืองสำคัญอื่นๆ รวมกว่า 30 เมืองทั่วประเทศจีน ภายในระยะเวลา 48 ชั่วโมง

รายงานระบุว่า เพื่อรองรับความต้องการขนส่งทุเรียนในช่วงฤดูผลผลิตสูง หน่วยงานการรถไฟได้เพิ่มความถี่การให้บริการขบวนรถไฟขนส่งสินค้าระหว่างประเทศแบบห่วงโซ่ความเย็น (cold chain) “สายด่วนล้านช้าง-แม่โขง” จากปกติวันละ 2 ขบวน เป็นประมาณวันละ 6 ขบวนในช่วงฤดูทุเรียน พร้อมทั้งจัดตั้ง “ช่องทางสีเขียว” เฉพาะสำหรับการขนส่งทุเรียน โดยใช้มาตรการให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก ได้แก่ การขนถ่ายสินค้าเป็นลำดับแรก การเปลี่ยนถ่ายตู้สินค้าเป็นลำดับแรก การพ่วงขบวนเป็นลำดับแรก และการปล่อยผ่านเป็นลำดับแรก ภายหลังขบวนรถไฟเดินทางถึงปลายทาง จะดำเนินการตามมาตรฐานที่กำหนดให้แล้วเสร็จภายใน 90 นาที สำหรับการนำตู้สินค้าออกจากขบวนและการเปลี่ยนถ่ายตู้คอนเทนเนอร์ นอกจากนี้ ยังมีการวางแผนบริหารจัดการทรัพยากรตู้คอนเทนเนอร์ควบคุมเย็นทั่วประเทศล่วงหน้า โดยระดมตู้คอนเทนเนอร์ควบคุมเย็นกว่า 4,000 ตู้ เพื่อใช้ในการขนส่งทุเรียน อันเป็นการรับรองว่าขีดความสามารถของระบบห่วงโซ่ความเย็นจะเพียงพอในช่วงฤดูการขนส่งสูงสุด

ในขณะเดียวกัน หน่วยงานการรถไฟยังให้บริการควบคุมคุณภาพสินค้าแบบห่วงโซ่ความเย็นตลอดกระบวนการขนส่ง ตั้งแต่ขั้นตอนการเก็บเกี่ยวจากสวนในประเทศไทย ทุเรียนจะถูกนำเข้าสู่ตู้คอนเทนเนอร์ห้องเย็นอย่างรวดเร็ว และลำเลียงขนส่งผ่านทางรถไฟจีน-ลาว โดยใช้เวลาไม่ถึง 3 วัน ก็สามารถถึงนครคุนหมิง

ผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมระบุว่า การขนส่งทุเรียนผ่านรถไฟจีน-ลาวมีข้อได้เปรียบในด้านพิธีการศุลกากรที่รวดเร็ว ระยะเวลาขนส่งสั้น และทุเรียนเน่าเสียลดลง โดยคาดว่าปริมาณการขนส่งจะถึงจุดสูงสุดในช่วงกลางถึงปลายเดือนเมษายน ทั้งนี้ ในปีนี้ปริมาณการขนส่งผลไม้เมืองร้อนผ่านเส้นทางรถไฟจีน-ลาวมีแนวโน้มจะทะลุ 200,000 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

ผู้ค้าส่งทุเรียนรายหนึ่งจากตลาดไฮ่จีซิง เมืองหนานหนิง เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง เปิดเผยว่า ในปีนี้ผลผลิตทุเรียนของประเทศไทยเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 30 - 40 และมีการควบคุมคุณภาพเป็นอย่างดี ในช่วงต้นฤดูการราคาค่อนข้างสูง แต่ในช่วงต่อมาทุเรียนพันธุ์หมอนทองสามารถจำหน่ายได้ในราคาประมาณ 28 หยวนต่อจิ้น (500 กรัม)

นอกจากนี้ ตามรายงานของสื่ออินโดนีเซีย ระบุว่า ประเทศจีนกำลังจะกลายเป็นตลาดจัดซื้อทุเรียนที่สำคัญของอินโดนีเซีย ซึ่งจะเป็นตลาดขนาดใหญ่สำหรับการส่งออกสินค้าเกษตรของประเทศ ซึ่งจะช่วยแก้ไขปัญหาลดผลผลิตล้นตลาดภายหลังที่ผลผลิตทางการเกษตรของอินโดนีเซียเพิ่มขึ้น โดยเริ่มต้นจากการส่งออกทุเรียนแช่แข็ง และจะค่อยๆ ขยายไปสู่การส่งออกทุเรียนสดในอนาคต เพื่อรองรับความต้องการที่เพิ่มขึ้นของตลาดจีน

ทั้งนี้ อินโดนีเซียถือเป็นหนึ่งในประเทศผู้ผลิตทุเรียนรายใหญ่ของโลก โดยมีสายพันธุ์ทุเรียนถึง 21 สายพันธุ์ จากทั้งหมด 27 สายพันธุ์ที่รู้จักกันทั่วโลก และมีสายพันธุ์เชิงพาณิชย์ที่ขึ้นทะเบียนแล้ว จำนวน 114 สายพันธุ์ ข้อมูลอย่างเป็นทางการของอินโดนีเซีย ระบุว่า ในปี 2567 อินโดนีเซียมีผลผลิตทุเรียนสูงถึง 1.96 ล้านตัน ซึ่งเป็นสถิติสูงสุดใหม่ และคาดการณ์ว่า ภายในปี 2573 มูลค่าตลาดทุเรียนของอินโดนีเซียอาจขยายตัวถึง 2.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

● บทวิเคราะห์ “ทำไมธุรกิจทุเรียนถึงยิ่งทำยิ่งยากขึ้น”

ในการประชุมแบรนด์ทุเรียนแห่งเอเชียปีนี้ เหวินเซา ผู้ก่อตั้งบริษัทเหวินจีทุเรียน ได้ชี้แนะที่บรรยายโดยตรงไปตรงมา และเข้มข้น โดยให้มุมมองว่า ยุคที่อาศัยเพียงประสบการณ์ อาศัยโชค และอาศัยปัจจัยจากธรรมชาติกำลังจะผ่านพ้นไป ตลอดหลายปีที่ผ่านมา พบว่า มีความขัดแย้งหลักในอุตสาหกรรมทุเรียนไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันด้านสายพันธุ์ ช่องทางการตลาด และราคาแต่ในปัจจุบัน ปัจจัยภายนอกกลับกลายเป็นแรงกระทบที่รุนแรงยิ่งกว่า ยกตัวอย่างกรณีที่ไม่มีการคาดคิด

ว่าสถานการณ์ในตะวันออกกลางจะส่งผลกระทบต่อ การขนส่งทุเรียนจากไทยและมาเลเซีย ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับน้ำมัน ได้กลายเป็นตัวแปรใหม่ ไม่ว่าจะเป็นการระวางขนส่ง เส้นทางเดินเรือ หรือกระบวนการผ่านพิธีการศุลกากร ซึ่งเดิมไม่เกี่ยวข้องกับการปลูกทุเรียน กลับสามารถชี้ชะตาว่าทุเรียนหนึ่งตู้คอนเทนเนอร์จะสามารถถึงท่าเรือได้ตรงเวลาหรือไม่ ผู้ประกอบการทุเรียนแข่งขันกันด้านราคาและคุณภาพ แต่อาจพ่ายแพ้ให้กับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในพื้นที่ห่างไกล ปรากฏการณ์นี้สะท้อนให้เห็นตัวแปรใหม่ว่า ทุเรียนได้ถูกผนวกรวมเข้าสู่ความผันผวนของระบบพลังงานและห่วงโซ่อุปทานระดับโลกแล้ว

ปัญหาภายในอุตสาหกรรมทุเรียน

เมื่อพิจารณาจากข้อมูล พบว่าราคาเฉลี่ยของทุเรียนนำเข้าลดลงจาก 4.481 ดอลลาร์สหรัฐต่อกิโลกรัมในปี 2567 เหลือ 4.01 ดอลลาร์สหรัฐต่อกิโลกรัมในปี 2568 โดยในปี 2568 ราคาเฉลี่ยนำเข้าลดลงมากกว่าร้อยละ 10 ทั้งที่ก่อนหน้านี้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่องมาเป็นเวลานาน ข้อมูลในอุตสาหกรรมยังชี้ให้เห็นว่า ปี 2568 มีลักษณะ “ปริมาณเพิ่ม แต่ราคาลด” ซึ่งหมายความว่า อุปทานได้เริ่มมีมากกว่าความต้องการอย่างแท้จริงอย่างไรก็ตาม ตัวเลขดังกล่าวสะท้อนเพียงค่าเฉลี่ย แต่โครงสร้างที่แท้จริงของอุตสาหกรรมคือ ทุเรียนคุณภาพสูงยังคงมีจำนวนน้อยและมีราคาสูงขึ้น ขณะที่ทุเรียนคุณภาพทั่วไปถูกกดราคาอย่างรวดเร็ว และทุเรียนคุณภาพต่ำเริ่มสูญเสียตลาด กล่าวคือ อุตสาหกรรมกำลังเปลี่ยนจากระบบราคาเดียวไปสู่ระบบกำหนดราคาตามระดับคุณภาพ

“ครั้งแรกของทุเรียนอาเซียนชาติ ครั้งหลังต้องอาศัยระบบ”

เป็นเวลานานที่การค้าทุเรียนถูกเปรียบเปรยว่าเป็น “การพนัน” เนื่องจากลักษณะทางชีวภาพของทุเรียนทำให้ยากต่อการประเมินความสุข ความแห้งหรือความชื้น และระดับน้ำตาลจากภายนอก ความไม่แน่นอนนี้เคยเป็นแหล่งที่มาของมูลค่าเพิ่มของทุเรียน แต่ในปัจจุบันกลับกลายเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาเชิงพาณิชย์ในระดับอุตสาหกรรม เมื่อเทียบกับราคาแล้ว ปัญหาที่สำคัญยิ่งกว่าคือ “ความเสถียร”

แม้จะสามารถหาแหล่งปลูกที่ดีที่สุดในโลก และเสนอราคาสูงที่สุด ก็ยังไม่สามารถรับประกันคุณภาพที่สม่ำเสมอได้ ซึ่งสะท้อนว่า อุตสาหกรรมทุเรียนยังคงอยู่ในรูปแบบ “เกษตรกรที่อาศัยประสบการณ์” มิใช่ “เกษตรกรแบบมาตรฐาน” โดยมีลักษณะสำคัญ ได้แก่ ระดับความสุขไม่สม่ำเสมอ (แม้กระทั่งมีผลที่ยังไม่สุก) ความแตกต่างด้านรสชาติสูง และคุณภาพที่ผันผวนแม้ในพื้นที่ปลูกเดียวกัน ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ยากมากในอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าตลาดหลายแสนล้าน

เหตุใดการปรับตัวของอุตสาหกรรมทุเรียนจึงเป็นเรื่องยาก

ประการแรก ระยะเวลาที่ต้นทุเรียนที่ปลูกจากเมล็ดต้องใช้เวลาถึง 8 ปี จึงจะให้ผลผลิต ส่วนต้นที่ได้จากการเสียบยอดใช้เวลาน้อยกว่า โดยพันธุ์หนามดำใช้เวลาประมาณ 3 ปี และพันธุ์หมอนทองหรือมูซังคิงใช้เวลาประมาณ 4 ปี แต่หากต้องการพัฒนาสายพันธุ์ใหม่ จำเป็นต้องเริ่มจากเมล็ดและรอถึง 8 ปีจึงจะทราบผล รุ่นหนึ่งใช้เวลา 8 ปี รุ่นถัดไป 16 ปี ส่งผลให้อุตสาหกรรมแทบไม่มี “พื้นที่สำหรับการลองผิดลองถูก”

ประการที่สอง นโยบายที่ดินเป็นข้อจำกัดปัจจุบัน การผลิตส่วนใหญ่ยังมาจากเกษตรกรรายย่อย ซึ่งขาดทั้งเงินทุน เทคโนโลยี และความสามารถในการรับความเสี่ยง การผลักดันให้เกษตรกรลงทุนปรับเปลี่ยนสายพันธุ์จึงเป็นเรื่องยาก

ประการที่สาม การลงทุนด้านวิจัยและพัฒนาต่ำมากประเทศผู้ผลิตทุเรียนหลักส่วนใหญ่ไม่ใช่ประเทศที่มีความเข้มแข็งด้านการวิจัย ส่งผลให้การลงทุนด้านวิจัยและพัฒนาไม่สอดคล้องกับขนาดของอุตสาหกรรมที่มีมูลค่ามหาศาล

ข้อเท็จจริงที่สำคัญ

สายพันธุ์หลักไม่ได้รับการพัฒนามานานกว่า 20 ปี

เหวินเซาระบุว่า พันธุ์หมอนทองและมุซังคิงยังคงครองความได้เปรียบอย่างเด็ดขาดในไทย และมาเลเซียตามลำดับ โดยโครงสร้างนี้แทบไม่เปลี่ยนแปลงนับตั้งแต่ปี 2546 (ค.ศ. 2003) ที่จีนยกเว้นภาษีนำเข้าสินค้าเกษตรจากไทยและทุเรียนเริ่มเข้าสู่ตลาดจีนในวงกว้าง การที่สายพันธุ์เดียวครองตลาดยาวนานถึง 20 ปี ถือเป็นสิ่งที่แทบไม่เกิดขึ้นในผลไม้ชนิดอื่น

ยิ่งไปกว่านั้น ตามหลักเศรษฐศาสตร์ สายพันธุ์ใหม่ใดก็ตาม หากมีผลผลิตเพียงหนึ่งในสิบของพันธุ์หมอนทอง จะไม่สามารถมีราคาสูงกว่าหมอนทองได้ กล่าวคือ ขนาดการผลิตมีอิทธิพลเหนือทุกสิ่ง แม้จะมีการพัฒนาสายพันธุ์ที่มีรสชาติดีกว่า หากไม่สามารถผลิตในปริมาณมากได้ ก็ยังคงจำกัดอยู่ในตลาดระดับบน และไม่สามารถทดแทนพันธุ์หมอนทองได้

การจะเปลี่ยนแปลงสายพันธุ์หลักอย่างพันธุ์หมอนทองและมุซังคิงในวงกว้าง เหวินเซา ระบุว่า แทบเป็นไปได้ เนื่องจากยังไม่มีสายพันธุ์ที่ดีกว่าอย่างชัดเจน ไม่มีตัวเลือกสำรอง และไม่มีแผนรองรับ

โอกาสที่แท้จริงอยู่ในสิ่งที่มองไม่เห็น

แม้หลายฝ่ายยังคงให้ความสำคัญกับราคา ช่องทางการตลาด และกระแสความนิยม แต่จากการบรรยายครั้งนี้สะท้อนว่า โอกาสที่แท้จริงอยู่ในปัจจัยพื้นฐานที่ลึกกว่า ได้แก่ ข้อมูล (สายพันธุ์ รสชาติ พันธุ์กรรม) มาตรฐาน (การจัดเกรด ความสุขตัวผู้ตรวจรสชาติ) และเทคโนโลยี (การเพาะปลูก การจัดการหลังการเก็บเกี่ยว และห่วงโซ่อุปทาน)

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยชี้ขาดในอนาคตไม่ใช่ปริมาณการขาย แต่เป็นความสามารถในการจำหน่ายสินค้าที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตาม คักยภาพเหล่านี้ไม่สามารถสร้างขึ้นได้ในระยะสั้น ข้อมูลต้องสะสมอย่างต่อเนื่อง มาตรฐานต้องผ่านการทดสอบหลายรอบ และเทคโนโลยีต้องพัฒนาอย่างค่อยเป็นค่อยไปผ่านความล้มเหลวจำนวนมาก สิ่งเหล่านี้ไม่เหมือนกับช่องทางการตลาดที่สามารถลงทุนเงินได้ทันที หรือกระแสความนิยมที่สามารถสร้างได้ด้วยงบประมาณ หากเปรียบเทียบก็เหมือนการก่อสร้างระบบชลประทานที่ต้องใช้เวลา แต่เมื่อสำเร็จแล้วจะเป็นตัวกำหนดว่าใครจะสามารถอยู่รอดในระยะยาว ท้ายที่สุด ผู้ที่ยังคงอยู่ในอุตสาหกรรม ไม่ใช่ผู้ที่รุกเร็วที่สุด หรือผู้ที่เข้าสู่ตลาดก่อนที่สุด แต่คือผู้ที่สามารถเปลี่ยน “ความไม่แน่นอน” ให้กลายเป็น “ความแน่นอน” ได้อย่างต่อเนื่อง

5. การดำเนินงานสำคัญของสำนักงาน

- สปช.ปักกิ่ง เข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการติดตามแก้ไขปัญหาการส่งออกสินค้าเกษตรตามนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ครั้งที่ 2/2569
- สปช.ปักกิ่ง ประชุมหารือความร่วมมือการค้าผลิตภัณฑ์น้ำมะพร้าวไทยในตลาดจีน
- สปช.ปักกิ่ง เข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการร่วมด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (JTC-SPS) ไทย-จีน ครั้งที่ 9 รวมทั้งอำนวยความสะดวกนางหลิว เว่ยหง หัวหน้าฝ่ายกิจการการเมืองและสมาชิกคณะกรรมการพรรคคอมมิวนิสต์จีน (CPC) รัฐมนตรีช่วยว่าการแห่งสำนักงานศุลกากรแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (GACC) และคณะ ในโอกาสเดินทางมาเข้าร่วมการประชุมฯ ณ ประเทศไทย ระหว่างวันที่ 6 - 11 เมษายน 2569
- สปช.ปักกิ่ง เข้าร่วมการประชุมชี้แจงรายละเอียดการจัดงาน ASEAN-China (Zhengzhou) Cultural and Food Festival และกิจกรรมความร่วมมือด้านเกษตรและอาหาร ณ นครเจิ้งโจว มณฑลเหอหนาน
- สปช.ปักกิ่ง เข้าร่วมการประชุมร่วมกับ General Administration of Customs of China (GACC) โดยมีผู้แทนจากกรมปศุสัตว์และผู้ประกอบการด้านผลิตภัณฑ์นม เข้าร่วม เพื่อดำเนินการตรวจประเมินสถานประกอบการที่ประสงค์ส่งออกไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน ในรูปแบบการตรวจประเมินผ่านระบบออนไลน์
- สปช.ปักกิ่ง ประชุมหารือและเยี่ยมชมการดำเนินงาน Beijing Xinfadi Agricultural Products Wholesale Market เพื่อศึกษาสถานการณ์ตลาดผลไม้และสินค้าเกษตรในสาธารณรัฐประชาชนจีน
- สปช.ปักกิ่ง เข้าร่วมพิธีเปิดงาน “เปิดฤดูกาลทุเรียนไทย ณ สถานีแรก (Thai Durian First Station) ประจำปี 2569” ของเครือเจริญโภคภัณฑ์ (CP) ณ Lotus Mall สาขา Tongzhou กรุงปักกิ่ง
- สปช.ปักกิ่ง ประชุมหารือเกี่ยวกับการจัดงานสัปดาห์เทศกาลผลไม้ไทยในสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่าง Gaobeidian Agricultural Products Market และสำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรประจำกรุงปักกิ่ง

- สปช.ปักกิ่ง เข้าร่วมประชุมร่วมกับ General Administration of Customs of China (GACC) โดยมีผู้แทนจากสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และผู้ประกอบการฝ่ายไทยเข้าร่วม เพื่อดำเนินการตรวจประเมินสถานประกอบการที่ประสงค์ส่งออกไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน ในรูปแบบการตรวจประเมินผ่านระบบออนไลน์
- สปช.ปักกิ่ง เข้าร่วมพิธีเปิดงาน 2026 Beijing International Flower Show ณ เขตพัฒนาเศรษฐกิจและการเงินลี่เจ้อ (Lize Financial Business District) เขตเฟิงไถ กรุงปักกิ่ง
- สปช.ปักกิ่ง เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริหาร (ทีมประเทศไทย) สถานกงสุลใหญ่ ณ นครซีอาน ครั้งที่ 1/2569
- สปช.ปักกิ่ง เป็นวิทยากรในการเสวนา หัวข้อ “การเกษตรต่างประเทศกับสินค้าเกษตรมูลค่าสูง” ให้แก่ผู้อบรมหลักสูตรนักบริหารการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ระดับกลาง รุ่นที่ 119
- สปช.ปักกิ่ง จัดทำรายงานสถานการณ์และราคาผลไม้ชายฝั่งจากตลาดซินฟาสต์และราคาขายปลีกจากร้านค้าซูเปอร์มาร์เก็ต/ออนไลน์ในกรุงปักกิ่ง ระหว่างวันที่ 1 - 30 เมษายน 2569 โดยเฉพาะทุเรียน มะพร้าว ลำไย พร้อมจัดทำข้อสังเกตต่อสถานการณ์และพฤติกรรมผู้บริโภคชาวจีน
- สปช.ปักกิ่ง จัดทำรายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรในจีน (Situation Report) ประจำเดือนเมษายน 2569
- สปช.ปักกิ่ง จัดทำรายงานสถานการณ์การค้าลำไยตลาดจีน (รายสัปดาห์) ประจำเดือนเมษายน 2569
- สปช.ปักกิ่ง รายงานมาตรการการระงับการส่งออกปุ๋ยของสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นการชั่วคราว ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อตลาดปุ๋ยโลกและภาคเกษตรของไทย
- สปช.ปักกิ่ง รายงานสรุปสาระสำคัญจากการประชุมสองสภา (Two Sessions) ของสาธารณรัฐประชาชนจีน ประจำปี 2569
- สปช.ปักกิ่ง ประสานสำนักการเกษตรต่างประเทศ เรื่อง โครงการฝึกอบรม Silk Road of Health Training and Exchange Project for Health Management Professionals
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC กรณีบริษัท มาลี กรุ๊ป จำกัด ได้ดำเนินการยื่นเอกสารผ่านระบบ CIFER และเอกสารที่ยื่นมีความคลาดเคลื่อนบางประการ จึงได้ประสานเพื่อขอคำชี้แจงและแนวทางการแก้ไขที่เหมาะสมต่อไป

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)

- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือ มกอช. ขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ GACC เป็นวิทยากรในงานสัมมนาให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบการขึ้นทะเบียนผู้ผลิตอาหารในต่างประเทศ (Decree 280)
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน มกอช. และกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งขอให้ฝ่ายไทยยกระดับการกำกับดูแลคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์น้ำมะพร้าวส่งออกจีน

กรมวิชาการเกษตร

- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมวิชาการเกษตร เสนอรายชื่อผู้ผลิตวัสดุปลูกแบบอินทรีย์วัตถุเพื่อขึ้นทะเบียนกับหน่วยงาน GACC ของจีน
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งความประสงค์ตรวจประเมินผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์จากธัญพืชส่งออกจีนของไทยผ่านระบบวีดิทัศน์ทางไกล จำนวน 3 ราย
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งเตือนการตรวจพบปัญหาผลไม้ส่งออกจีนของไทยไม่ได้เกณฑ์มาตรฐาน ครั้งที่ 3/2569
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งปัญหาการตรวจพบซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในลำไยส่งออกจีนของไทยไม่ได้เกณฑ์มาตรฐาน ครั้งที่ 2 เพิ่มเติม จำนวน 84 ซิปเมนต์
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งเตือนการตรวจพบปัญหาผลไม้ส่งออกจีนของไทยไม่ได้เกณฑ์มาตรฐาน ครั้งที่ 4/2569
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC นำส่งเอกสารนโยบายการบริหารจัดการการขึ้นทะเบียนผู้ผลิตอาหารของต่างประเทศเพื่อการนำเข้าแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือกรมวิชาการเกษตร รายงานผลตรวจประเมินเพื่อการขึ้นทะเบียนเรือนเพาะชำต้นสนใบพาย และนำส่งข้อมูลประกอบการพิจารณาตามแบบฟอร์มใหม่
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งผลพิจารณาข้อคิดเห็นต่อร่างพิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดด้านสุขอนามัยพืชในทุเรียนผลสดเพื่อการบริโภคส่งออกสาธารณรัฐประชาชนจีนของไทย

- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือกรมวิชาการเกษตร นำส่งข้อมูลรายชื่อผู้ประกอบการโรงคัดบรรจุทุเรียนส่งออกจากไทย ไปจีนกลุ่มความเสี่ยงต่ำ
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือกรมวิชาการเกษตร ขอให้ GACC พิจารณาต่ออายุการขึ้นทะเบียนผู้ผลิตอาหารนำเข้า จากต่างประเทศ บริษัท เอเจ ฟู้ด อินเตอร์เทรด จำกัด
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC ขอปรับปรุงทะเบียนบัญชีรายชื่อสวนผลไม้และโรงคัดบรรจุผลไม้ของจีน ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนส่งออกไปไทย ครั้งที่ 2 ประจำปี 2569
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งเตือนการตรวจพบปัญหาผลไม้ส่งออกจีนของไทยไม่ได้เกณฑ์มาตรฐาน ครั้งที่ 5/2569
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือกรมวิชาการเกษตร นำส่งข้อมูลทะเบียนสวนและโรงคัดบรรจุผลไม้สดส่งออก ไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีนของไทย จำนวน 22 ชนิด รอบประจำไตรมาสที่ 2
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือกรมวิชาการเกษตร ขอความอนุเคราะห์ประสานงานนำส่งหนังสือเชิญกระทรวงเกษตร และกิจการชนบทแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (MARA) เข้าร่วมจัดสวนนานาชาติในงานมหกรรมพืชสวนโลกจังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2569

กรมปศุสัตว์

- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมปศุสัตว์ เรื่อง GACC แจ้งผลการพิจารณาการขอเปิดตลาดการส่งออกโคมีชีวิตจากไทยไปยังสาธารณรัฐ ประชาชนจีน
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมปศุสัตว์ กรณีบริษัท Bangkok Ranch Public Company Limited ประสงค์นำเข้าเปิดพันธุ์จากจีน ซึ่งพัฒนาโดย Chinese Academy of Sciences โดย GACC ขอทราบขั้นตอนการนำเข้าและข้อกำหนดด้านการตรวจสอบ และกักกันโรคของฝ่ายไทย เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาแนวทางการสนับสนุนต่อไป
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือกรมปศุสัตว์ ขอปรับปรุงที่อยู่ในทะเบียนผู้ส่งออกไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน ของบริษัท สุขเรืองแก้วปลาปน (2004) จำกัด

กรมประมง

- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมประมง นำส่งร่างพิธีสารสัตว์น้ำเพื่อการบริโภคส่งออกจากประเทศไทยไปยัง ประเทศจีน
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมประมง เรื่อง GACC แจ้งการตรวจพบเชื้อ Enterocytozoon hepatopenaei (EHP) ในกุ้งกุลาดำมีชีวิต ส่งออกจีนของไทย
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมประมง เรื่อง GACC แจ้งนำส่งแบบสอบถามสำหรับการขอขึ้นทะเบียนชนิดสัตว์น้ำเพิ่มเติมเพื่อการส่งออกจีน
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือกรมประมง รายงานผลการตรวจสอบสาเหตุการปนเปื้อนเชื้อไวรัส EHP
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC กรณีสินค้าประมงของผู้ประกอบการไทย ซึ่งติดค้าง ณ ด้านศุลกากรนครเซี่ยงไฮ้ สืบเนื่องจากความ คลาดเคลื่อนของข้อมูลเอกสาร โดยวันที่ออกเอกสารไม่สอดคล้องกับวันที่บันทึกข้อมูลในระบบ (submission date) ส่งผลให้เกิด ข้อสงสัยในขั้นตอนการตรวจปล่อย

